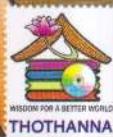
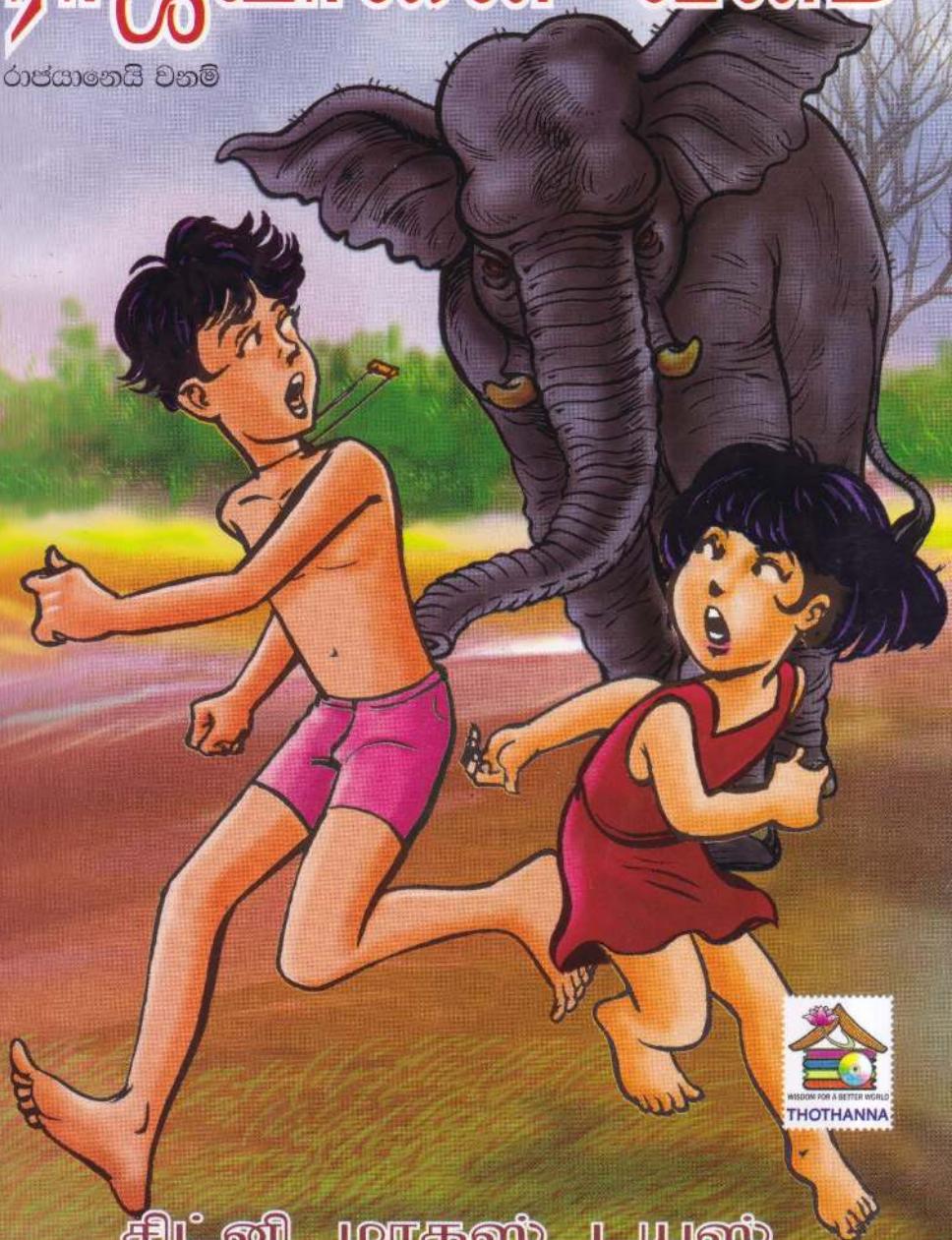

ராஜ்யானை வனம்

ராஜீவாநந்தி வினாக்கள்

சிட்னி மாகஸ் டயஸ்

தமிழ்ல
திக்குவல்லை கமால்

ராஜ்யாதை வளம்

மூலநூலாசிரியரின் ஏனைய மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

சிறுவர் இலக்கியம்

- வெற்றிக் குருவி
- ரோஜா குமாரி
- பிழையின் உலகம்
- இனிய பிறந்தநாள்
- எழுத்தும் நானும் நண்பர்கள்
- மயில் அரசன்
- அம்மா வரும்வரை

புத்திளைஞர் இலக்கியம்

- ஆப்த நண்பர்கள்
- மூல்லைத்தீவு தாத்தா

சிறுகதை

- ஊரடங்கு சட்டம்
- தொடரும் உறவுகள்

பல்வகை

- நல்வாழ்வுக்கான அறிவு
- புதுவாழ்வுக்கான அறிவு
- சகவாழ்வுக்கான அறிவு
- நல்லாட்சிக்கான அறிவு

ராஜ்யானை வனம்

சிங்களத்தில்
சீட்டி மாகஸ் டயஸ்

தமிழில்
தக்குவல்லை கமாஸ்

வெளியீடு

ராஜாயானை வனம்

© சிட்னி மாகஸ் டயஸ்

முதற் பதிப்பு: 2014

ISBN: 978-955-1848-78-1

மொழியாக்கம்
திக்குவல்லை கமாஸ்

கணனிப் பதிவு

எஸ்.எஸ்.குமாரி

அட்டைப்படமும் சித்திரங்களும்
பாலித் ஜனரங்ஜன

அச்சகம்

ஐயன் பிரின்ட் கிரஃபிகஸ்
52-A/1, கலஹிதியாவ, கணேஷமுல்லை.

வெளியீடு

தோதென்ன பப்ளிஷிங் ஹாஸ்
உஸ் வெவ வீதி, ஆணமடுவ.

RAJA YANAI VANAM

© Sidney Marcus Dias

First Print : 2014

Translated by

Dickwella Kamal

Typesetting by

S.S.Kumari

Cover Design and Illustrations

Palitha Janaranjana

Printed by:

Jayan Print Graphics

51-A/1, Galahitiyawa, Ganemulla,

Published by

Thothanna Publishing House

Uswewa Road, Anamaduwa,

Sri Lanka.

032-2263446

thothanna@yahoo.com

தறவுகோல்

பிள்ளைகளுக்கு வீரர்களின் கதை கேட்பதென்றால் மிகவும் விருப்பம். இருந்தும் எமது பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கக் கிடைக்கும் புத்தகங்களில் கடதாசி வீரர்களே அதிகம். அதனால் உண்மையான வீரர்களை எமது பிள்ளைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இலங்கை எழுத்தாளரைச் சாரும்.

ராஜ்யானை வனப் பிரதேசத்தின் வீரர் ராஜ்யானதான். அது வனவாழ் ஜீவன்களுக்காக தன் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராடியது. அதனால் உயிரினங்களுக்கு நிம்மதியாக வாழக்கூடிய, குழலொன்று உருவாகியது. ராஜ்யானை வனம் ராஜ்யானை தன் உயிரை அற்பனித்த போராட்டத்தின் பெறுபேறேயாகும்.

யானைகளுக்கும் மனிதர்களுக்குமான போராட்டம் தொடர்பாக கவலைமிகுந்த செய்திகளைப் பார்த்தும் கேட்டும் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வகையான மோதல் மனிதன் சுற்றாடலோடு மேற்கொள்ளும் தவறான கொடுக்கல் வாங்கல்களின் விளைவாகும். இதனால் மனிதனைப் போன்றே மிருகங்களும் கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகின்றன.

ராஜ்யானை வனம் பிள்ளைகளுக்கு, யானை மனிதன் மோதல் தொடர்பாக சுவையான கதையொன்றை முன்வைக்கிறது. அவ்வாறே சுற்றாடல் சகவாழ்வு தொடர்பாக எமது முன்னோர் மேற்கொண்டுவந்த விலைமதிக்க முடியாத நன்மைகளையும் ஞாபகமூட்டுகிறது. அந்த அறிவும், அதன்மூலம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உணர்வும், உறுதியான சுற்றாடலைன்றை கட்டியெழுப்பிக் கொள்ளவும், அதன்மூலம் சகவாழ்வை மேற்கொள்வதற்கு அவசியமான அறிவை பிள்ளைகளுக்கு நெருக்கமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

மேற்காட்டியவாறு மூல நூலாசிரியர் தனது முன்னுரையிலே தெரிவித்துள்ளார்.

தமிழில் வாசிக்கும் எமது சிறார்களின் நிலையோ மிகமிக மோசமானது. இங்கு சிறுவர் இலக்கியங்கள் வெளிவருவது மிகமிகக்குறைவு. எமது தேவைக்கும் தேசியத் தன்மைக்கும் ஏற்ப நிறையவே நூல்கள் வெளிவரவேண்டியுள்ளது.

ராஜ்யானை வனம் சுற்றாடல் சார் சிறுவர் இலக்கியமாக அமைவதால், இதனை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது மிகுந்த பயனுடையதென உணர்ந்து அம்முயற்சியில் இறங்கினேன்.

சிட்னி மாகள் டயஸ் அவர்கள் சிறுவர் இலக்கியத்துறையில்நன்கு பரிச்சயமானவர். அவருடைய நூல்கள் நிறையவே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலை மொழிபெயர்க்க அனுமதித்த நூலாசிரியருக்கும், இதனை வாசித்து, உள்ளடக்கம், இலக்குமொழி பற்றியெல்லாம் கருத்துரை வழங்கிய, முன்னாள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக உபவேந்தர், பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன் அவர்களுக்கும், இதனை வெளியிடும் தோதென்ன புக் ஹவுளிங்கினருக்கும் எனது நன்றி.

dickwellekamal @ gmail.com
0716386955, 0382292118

திக்குவல்லை கமால்
2014.08.04

சமர்ப்பணம்

யானை - மனித மோதலினால்
பாதிக்கப்பட்ட
அனைவருக்கும்.

ஆம் ஓரேயொரு நாட்டில், இல்லை ஓரேயொரு நாட்டில் அல்ல, எங்களது இலங்கைத் திருநாட்டில் விசாலமான வனமொன்று இருந்தது. இந்த வனம் தான் அந்தப் பிராந்தியத்திற்கே பெரும் வளப்புதையல்.

காடு எப்படி ஒரு வளப்புதையலாக அமைய முடியும்?

இந்தக் காட்டில் வெவ்வேறு வகைதொகையான மரம்செடிகள் செறிந்து கிடந்தன. பெரும் பெரும் விருட்சங்களும் அவற்றிடையே மரங்களும் வகைவகையான செடிகொடிகளுமாக அந்தவனம் வியாபித்திருந்தது. ஆங்காங்கே நூற்றாண்டு கண்ட முது விருட்சங்களும் காணப்பட்டன.

மிகப் பெறுமதியான மருந்து மூலிகைகள் கூட இந்தச் செடிகொடிகளிடையே இடம்பிடித்திருந்தன. பாலை, வீரை, நாவல் பழங்களால் இக்காடு என்றும் நிரம்பியிருந்தது. ஒரு பழ வர்க்கம் கனியும்போது, இன்னொரு பழவகை முற்றுத் தொடங்கும். பிறதொன்று பூக்க ஆரம்பிக்கும். எப்பொழுதுமே கனிந்து பழங்களின் வாசம் காடுவதும் பரவிச் செல்லும்.

வனம் மழுவதும் மிருகங்கள் உள்ளிட்ட உயிரினங்களுக்கு எந்தக் குறைவுமில்லை. பலம்மிகுந்த யானைக் கூட்டமொன்றே இந்த வனத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து வந்தது. கொம்பன் யானைதான் அக்கூட்டத்தில் மிகவும் பெரியது. எல்லாக் காலக்ட்டத்திலும் யானைக் கூட்டத்தில் இப்படியான பெரிய தந்தமுள்ள யானைகள் ஒன்றோ இரண்டோ இருந்தே வந்துள்ளன. பெரும் கரடிகளும், அப்பாவி மான், முயல்களும், காட்டுக் கோழி, மயில் முதலிய பறவைகளும், விஷப் பாம்புகளும் இக்காட்டில் பரவலாக வாழ்ந்து வந்தன.

இந்தக் காட்டைச் சுற்றி கிராமங்கள் காணப்பட்டன. இக்கிராமத்து மக்கள் காட்டைப் புனிதமான இடமாகக் கருதி மதிப்பளித்து வந்தனர். காட்டில் எவ்வளவுதான்

மிருகங்கள் இருந்தாலும், அவற்றுக்குத் தொல்லை கொடுக்காம் அவற்றினால் தொல்லையடையாமலும் காட்டின் மூலமாக சிற்சில பயன்களை அனுபவிக்கும் முறையை அந்த மனிதர்கள் அறிந்து வைத்திருந்தனர்.

வீடுவாசல் கட்டும் தேவை ஏற்படும்போது மரக்குற்றிகள் சில வெட்டிக்கொள்ளவும், நோய்நொடிகளை குணமாக்க உகந்த மருந்து மூலிகைகளைத் தேடி அடையவுமே பெரும்பாலும் கிராமத்தவர்கள் காட்டின் உதவியை நாடினர். அவ்வப்போது யாராவது நுழைந்து வேட்டையாடிக் கொள்வதுமுண்டு. எப்போதுமே, ஊரவர்கள் அவர்களது செயலை வரவேற்கவில்லை. காட்டுக்கு எந்தவிதத் தொல்லையும் கொடுக்காமலேயே சனங்கள் மேற்சொன்ன பயன்களைப் பெற்றுவந்தனர்.

வீடு கட்ட மரக்குற்றி தேடி காட்டுக்குள் நுழைபவர்கள் ஒருநாளும் வளர்ந்து வரும் மரங்களை சாய்க்கவில்லை. நன்கு வளர்ந்த மரத்தின் ஒரு கிளையை தெரிவு செய்தனர். அல்லது நன்கு முற்றிய மரம் தேடி வெட்டிக் கொண்டனர். வளர்ந்துவரும் மரங்களுக்கு வாய்ப்பளித்து தண்டுவெட்டுவதால் வனத்திற்கு எந்தவிதப் பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை.

அழுர்வமாக காட்டுக்குள் புகும் வேட்டைக்காரர்கள்கூட ஒரு நாளும் இளம் கண்ணுக்களுக்கு வெடிவைக்கவில்லை. அவர்கள் குட்டி ஈன்ற அல்லது ஈனும் நிலையிலுள்ள மிருகங்களையிட்டு மிகவும் கவனமாக நடந்து கொண்டனர். அவ்வாறே தண்ணீர் அருந்திக் கொண்டிருக்கும் உயிரினங்களுக்கும் வேட்டு வைக்கவில்லை. இதனால் அவ்வப்போது நடக்கும் வேட்டையால் வனவிலங்குகள் குழம்பிச் செல்லவில்லை.

கிராமத்து மக்களில் திடகாத் திரும் தைரியமும் உள்ளவர்களே காட்டுக்குச் சென்றனர். அவர்கள் உள்ளே நுழையும்போது பூஜை செய்து, மரக்கிளையொன்றைப் பிடிக்கி மரத்தில் தொங்கவிட்டு, பொறுப்புடனேயே சென்றனர்.

இந்த வனத்தினால் மனிதர்களுக்கு இன்னும் நிறைய பயன்கள் இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் அதுபற்றி அவ்வளவாக அறிந்திருக்கவில்லை.

கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்லும் நீரோடை வனத்தின் மத்தியிலுள்ள மலையுச்சியிலிருந்தே ஊற்றெடுத்தது. வருடம் முழுவதம் பாய்ந்தோடும் இந்நீரோட்டம் நிலைத்திருப்பது காட்டினால்தான். பல்வேறு மரங்களிர்களால் நிலம் எப்போதும் மூடுண்டு கிடப்பதால் காடு எப்போதுமே இருண்டு போயிருந்தது. வானத்திலிருந்து காட்டு மரங்களின் உச்சியில் விழும் நீர், இலைகளுடாக வழிந்து நிலத்தில் விழும்போது, பலபக்கமும் பரவியுள்ள மரவேர்களும் மண்ணின் மீது பல்லாண்டுகளாக ஒன்றின் மேலொன்றாக விழுந்து தட்டுத்தட்டாகவுள்ள இலைச் சருகுகளும் அதனை உறிஞ்சி உள்வாங்கிக் கொள்ளும்.

காட்டு நிலத்தை மூடிக்கொண்டுள்ள இற்றுப் போன இலைகளோடு மிருக ஏச்சங்களும் கலந்திருக்கும். மழை காலத்தில் இவையெல்லாம் நீரில் கரைந்து மேலதிக நீரோடு நீரோட்டத்தினுடாகப் பாய்ந்து செல்லும். மழை அதிகம் பெய்யும் காலத்தில் கிராமத்திற்கு குறுக்காக நீரோடைக்கூடாக செல்லும் நீர் நிரம்பிவழிந்து இருபக்க வயல்வெளிகளுக்கும் பாயும். அந்நீர் இரண்டொரு நாளில் மீண்டும் வழிந்து செல்லும் போது கலந்துவந்த பசனை இங்கு தங்கிவிடும். இதனால் வனத்திற்கூடாகப் பாய்ந்துவரும் நீர் வீச்சால் கிராமத்து வயல்வெளிகள் செழிப்படையும்.

இந்தக் காட்டினால் அயல் கிராமங்களுக்கு எப்போதும் நல்ல குளிர்ச்சி கிட்டியது. காடெங்கும் செறிந்துள்ள மரங்கள் காற்றை தூய்மைப்படுத்திக் கொடுத்தன. தொலைவிலிருந்து கிராமங்களை நோக்கி வீசும் உலர்ந்த காற்று, காட்டை ஊடறுக்கும்போது அதன் குளிர்ச்சியையும் சுமந்துகொண்டே கிராமங்களை அடையும்.

மக்கள் அறியாதிருந்தபோதும் குறித்த காலத்தில் மழைவீழ்ச்சி கிட்டியமைக்கு இக்காடு காரணமாகியது. தங்களுக்கு விளங்கினாலும் விளங்காவிட்டாலும் கிராமத்துச் சனங்கள் இந்த வனத்தை பெரும் வளப் பொக்கிஷமாகக் கருதினர். அவர்கள் எப்போதும் மிகுந்த மதிப்புடன் காட்டோடு கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தனர்.

இப்போது சொல்லத்தயாராகும் கதை இந்தக் காட்டில்தான் நடைபெற்றது.

இக்காட்டின் மத்தியிலே நூற்றுக்கணக்கான, வருடம் பழைய வாய்ந்த விசாலமான விருட்சங்கள் இருந்தன. பெரு விருட்சமென்பது உயிரினங்களின் வாசஸ்தலம். விதவிதமான பறவைகள், அனில்கள், மரானில், குரங்குகள் என்பன இம்மரங்களிலேயே வாழ்ந்தன. சிலவற்றின் கூடுகளும் இம் மரங்களிலேயே காணப்பட்டன.

பறவைகள் முட்டை இடுவதும், சிறிய உயிரினங்கள் குஞ்சு பொரிப்பதும் இதிலுள்ள கூடுகளில் தான். சில, மரப்பொந்துகளை இவற்றுக்காக பயன்படுத்தும். அதிகமான பறவைகளுக்கு தங்களுக்கென்று கூடமைத்துக் கொள்ள இயல்பாகவே முடியும்.

ஒருநாள் இக்காட்டுக்கு இங்கு சொல்லப்பட்ட மரங்களாகுகே யாரோ மனிதர்கள் குழுவாக வந்தனர். அவர்கள் அங்கே சுற்றிவர அமைந்திருந்த கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களால்லர். சந்திர தொலைவில் வாழ்வர்கள். பார்த்த பார்வைக்கே நல்ல சுபாவும் அற்றவர்கள்போல் தெரிந்தனர். அவர்களது கைகளில் கத்தி, கோடாரி, வாள் போன்ற ஆயுதங்கள் இருந்தன. இருவர் துப்பாக்கியும் வைத்திருந்தனர். அக்குழுவில் அறுவர் காணப்பட்டனர்.

இவர்கள் இதற்குமுன் இரண்டொரு நாள் இக்காட்டுக்கு வந்து சென்றுள்ளனர். வேறொதற்குமல்ல வேட்டைக்குத்தான். அவர்கள் வந்து மாணொன்றை வேட்டையாடிச் சென்றனர். அன்று அப்பாவி மிருகங்கள் மிகுந்த கவலையுடன் இதனை ஒளிந்திருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. மானைக்கொன்று கால்களைக் கட்டி தடியொன்றைக் குறுக்கே இட்டு தலைக்கீழாகத் தூக்கிச் செல்வதை அவை பார்த்திருந்தன.

அதன் குட்டிகள் பயத்தினால் வாய்டைத்துப் போயின. வேதனையால் மருண்டு தமது தாயின் இரத்தம் சொட்டும் சடலத்தை பார்த்தன. அதனைக் கொண்டு செல்வதை கண்கள் கசிந்தபடி அவதானித்தன.

இரண்டாம் நாள் பெரும் மரையொன்றை வேட்டையாடினர். இதற்கிடையில் விளையாட்டு வாக்கில் மரக்கொம்பில் நின்ற குரங்குக் குட்டியொன்றையும் கட்டனர். கொன்ற மரையை அவர்கள் காவிச் சென்றனர். குரங்குக் குட்டியின் உடல்

மரத்திலிருந்து கீழே விழுந்தது. அன்றும் அந்தவனம் மரண வீடு போலாகியது.

இன்னொருநாள் அவர்கள் மூன்றாவது தடவையாக வந்தனர். இந்தமுறை அவர்களது தேடல் மிருக வேட்டையல்ல. பெறுமதியான மரங்களையே அவர்கள் குறிவைத்தனர்.

“இது அருமையான முதிரை மரம். இதை வெட்டிக் கிழித்தால் வீடு நிறைய தளபாடங்கள் செய்து கொள்ளலாம்.” ஒருவன் சொன்னான்.

“பாலை மரத்தை கிழித்தெடுத்தால் வீட்டுக் கூரைக்கப் போதும். திறமான ஆறுக்கு, நாலு வளைகள் கொஞ்சம் கிழிக் கலாம்.” இன்னொருவன் பாலை மரத் துக்குக் கண்வைத்தான்.

“கூடாரமொன்று அடித்துக் கொள்வோம். பல வருடங்களுக்கு போதுமான மரங்கள் இந்தக் காட்டிலுண்டு. எந்தத் தொல்லையுமில்லாமல் சீக்கிரமாக நாங்க மனிதனாகலாம்” ஒருவன் இன்னொருவனுக்குக் கூறினான்.

“ஜௌயோ எனக்கென்றால் இந்தக் காட்டில் தங்கமுடியாது. இதனுள்ளே பெரும் யானைகள் உள்ளன. கரடி, புலிகள் உண்டு. எல்லா இடமும் பாம்புகள். வந்து ஒழுங்காக வேலைய முடிச்சிட்டு மாறிவிடுவதுதான் நல்லது”

இப்படி மற்றொருவன் சொன்னபோது, குழுத்தலைவன் போலிருந்தவன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான்.

“இப்படி கதை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தா ஒன்றும் நடக்காது. வாங்க கடவுளே என்று இந்தக் கருங்காலிமரத்தை வெட்டுவோம்”

குழுவினர் அனைவரும் அவனது கதைக் குக் கட்டுப்பட்டனர்.

பாரிய கருங்காலி மரத்தில் கூடுகட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பறவைகள், அணில்கள், குரங்குகள் என்பனவற்றுக்கு தமது வாசஸ்தலத்திற்கு ஏதோ ஆயத்து நேர்வது விளங்க ஆரம்பித்தது. மரத்தின் அடிக்குற்றிக்கு விழும் கோடாரித்தாக்குதலினால் மரம் குலுங்கக் தொடங்கியது. பயத்திற்குள்ளான குரங்குகள் முன்கூட்டியே வேறு மரங்களுக்குத் தாவிவிட்டன. அவை அருகிலுள்ள மரக்கிளைகளுக்குள் மறைந்திருந்து என்ன நடக்கிறதென்பதை கவலையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

மரக்கிளைகளில் நின்ற தனிக்குருவிகள் பறந்து செல்லத் தயாராகின. இருந்தும் குஞ்சுகளோடு நின்ற அணில்களுக்கும், முட்டைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்த குருவிகளுக்கும் பயமேற்பட ஆரம்பித்தது. அவை பயத்தினால் பிரமித்துப் போய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. குருவி அப்பாமார் மர உச்சி மேல் விதானத்தில் அங்குமிங்கும் சுற்றிப் பறந்து சத்தமிட ஆரம்பித்தன. அது ‘ஜயோ எங்களைப் பாதுகாக்க யாருமில்லயா’ என்று ஒப்பாரி வைப்பதுபோலிருந்தது.

சற்று நேரத்தில் மரம் ஆட்டம் காண்பது அதிகரித்தது. இனியென்றால் ஆபத்து மிகவும் நெருங்கிவிட்டமை அனைத்துக்குமே விளங்கிவிட்டது. எல்லா உயிரினங்களும் அச்சத்தால் கீச்சிடத் தொடங்கின. இந்தச் சத்தங்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பெரும் அகோர நிலைக்குச் சென்றது.

“இதென்ன தொல்லையப்பா?” என்ற ஒருவன் துப்பாக்கியை எடுத்து மரத்தை நோக்கி ஒன்றான்பின் ஒன்றாக இரண்டு மூன்று வெடிவைத்தான். அந்த சத்தத்தால் முழுக்காடும் அதிர்ந்து போனது.

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் பேரிடிபோல் ஒலி எழுப்பியபடி சின்னச் சின்ன நூற்றுக்கணக்கான மரம் செடிகளை விழுத்தி

நகக்கிக் கொண்டு, சுற்றுயல் பெருமரங்களின் கிளைகளையும் முறித்துக் கொண்டு கருங்காலி மரம் சரிந்து விழுந்தது.

விலங்குகள் யாவும் ஒலமிடத் தொடங்கின. பெரிய வெற்றியொன்றைப் பெற்றுவிட்ட களிப்பில் அந்த மனிதர்கள் மகிழ்ச்சி இறக்கைகளால் சிறகடித்தனர்.

தமது குஞ்சுகளை விட்டுவிட்டுப் போக முடியாமல், தாம் பாதுகாத்த முட்டைகளை கைவிட இயலாமல் அதேவேளை பயத்திற்குள்ளான பறவைகள் மரம் சரிந்துவிழும் போது வேறொன்றும் செய்ய இயலாத நிலையில் ஆகாயத்தை நோக்கி சிறகடித்தன. அணில்களும் பாய்ந்து தப்பின.

முட்டைகளையும் குஞ்சுகளையும் சுமந்து கொண்டே மரம் நிலத்தில் விழுந்தது. சிலவற்றின் கூடுகள் சின்னாபின்னமாகின. மரம் விழும் வேகத்தில் முட்டைகள் வெளியே வீசப்பட்டு மரக்கிளைகளில் மோதி வெடித்தன.

தமக்கு நேர்ந்த அவலத்தினால் மனதைத் தேற்றிக்கொள்ள இயலாத பறவைகள், எழுப்பிய மரண ஓலம் சுற்றுயல் காடுகளிலும் எதிரொலிக்க ஆரம்பித்தது.

மரம் விழுந்த சத்தத்தைக் கேட்டு பயத்திற்குள்ளான மிருகங்கள் தூரமாகி மரங்களுக்கு மறைந்து நின்று தங்களுக்கேதும் ஆபத்து நேர்ந்துவிடுமோவென்று கவனமாய் நின்றன. நடந்ததை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த குரங்குச் சகோதரர்கள் காடெங்கும் அங்குமிங்கும் ஓடுவதைப் பார்த்து, விபரம் தெரியாத விலங்குகள் ஏதோவாரு ஆபத்து நேர்ந்துள்ளதை விளங்கிக் கொள்ள ஆரம்பித்தன.

ஆபத்தான நேரத்தின்பொழுது மெல்ல மெல்ல விலகிச் செல்வதே உயிரினங்களின் இயல்பு. அந்தப் பழக்கத்தின்படி காட்டில் வாழுந்த புலி, கரடிகளும்கூட ஒதுங்கிப் பதுங்கி நின்றன. காட்டிலிருக்கும் யானைக்கூட்டத்தின் பெரும் யானைக்கும் சரியான தகவல் கிடைக்காததால் யோசனையோடிருந்தது. ஆபத்தொன்றை அறிந்து கொள்ளும்போது முத்தயானைகள் தமது சிறிய யானைகளைச் சூழ்ந்து நின்ற அவற்றைப் பாதுகாப்பது அவற்றின் பழக்கமாகும்.

மரத்தை வெட்டி வீழ்த்திய குழுவினர் மரக்குற்றிகளின் மேல் அமர்ந்து சந்றுநேரம் களைப்பாறினர். அதற்கிடையில் மரக்குற்றியைத் துண்டாடுவது பற்றியும் அவற்றைக் கிழித்துப் பெறக்கூடிய பலகையின் அளவு தொடர்பாகவும் கதைத்துக் கொண்டனர்.

“இந்தப் பலகைகள் வெளியே இழப்பது லேசான வேலையல்ல. சிரமம் பார்க்காம பாதையொன்று அமைத்துக் கொண்டால் கரத்தை ஒன்றையாவது கொண்டு வந்து வெளியே எடுத்துவிடலாம். இந்த மரத்தோடு முடியிற விஷயமல்லவே” குழுத் தலைவன் கூறினான்.

“அப்படி முடிக்க முடியுமா? இந்தக் காட்டில் எந்த மரத்தை வெட்டினாலும் காசுதான். இந்த மரங்கள் இப்படியே இருந்தால் யாருக்கும் பயனில்லயே. சுற்றிவர வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மடயர்களுக்கு இதன் பெறுமதி விளங்குமா? இவங்கள் மடத்தனத்தில் சேனை கொத்திக்கொத்தி இருக்காங்க”

தலைவனின் மிகச் சிறந்த சகபாடிதான் இவ்வாறு கூறினான். அவனுக்கு விளங்கிய விதம் இதுதான்.

“மரத்தைச் சுற்றியுள்ள பட்டையை வெட்டித் துண்டாக்கிக் கோணியில் போட்டுக்கொண்டால் அதனாலும் ஞாயமான தொகையொன்றைத் தேடிக்கொள்ளலாம். வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பவும் முடியும்” இன் னொருவன் ஆலோசனை தெரிவித்தான்.

“மரத்தன்டை துண்டாக்கி, செதுக்கி கிழிக்கு வரையில், மற்றவங்க பாதை துப்பரவாக்கினால் நல்லது. அப்போது மாட்டுவன்றியில் பலகை கொஞ்சத்தயும் கொண்டு போகலாம்.”

குழுத் தலைவன் எல் லோரும் சொல் வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டு இறுதியாக முன்வைத்த தீர்வை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

எல்லோரும் சேர்ந்து கருங்காலி மரத்தை அளவுத் துண்டுகளாக்கினர். குறுக்கு வாளால் இருபக்கமாகவும் இருவர் நின்றுகொண்டு நெடுநேரம் இழுத்துத்தான் குற்றியை

இரண்டாக்க வேண்டும். அந்தளவுக்கு கருங்காலிக் குற்றி வன்மையானது.

கருங்காலி மரத்தின் வெளிப்பக்க மேற்றோல் கறுப்பு நிறமானது. மர இலைகளும் கறுப்பாகத் தெரியுமளவுக்கு இருண்ட பச்சை. இதனால் மரம் எப்பொழுதும் கறுப்பாகவே தெரியும். மரக்குற்றியின் உட்பாகமும் கடும் கறுப்பு. கருங்காலி மரத்தால் தளவாடம் செய்பவர்கள் நல்ல பணக்காரர்கள்தான். கருங்காலி அந்தளவுக்கு விலைமதிப்புடையது.

“அட இதுவொரு இரும்புக்குற்றி”

“கஷ்டப்படும் அளவுக்குத்தான் பெறுமதி. பலகையே வலை செய்யும் பட்டறைக்கு கொண்டுபோனால் இரும்பின் பெறுமதிக்கும் அதிகம் கொடுக்கலாம்.”

குழுவினரின் இவ்வாறான கதைகளால் எல்லோரதும் களைப்பு அகன்று சென்றது. மனதுக்கு தெரியத்தை எடுத்துக்கொண்டு இருபக்கமாகவும் நின்றவர்கள் குற்றியை அறுக்கத் தொடங்கினர்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மரக்குற்றி பலகையாக மாறும்போது மெல்லமெல்ல பாதையும் உருவாகியது. பாதை அமைக்கும்போது நூற்றுக்கணக்கான சிறுசெடிகள் சிதைந்து போயின. பெருமரங்களுக்கிடையால் மலைப்பாம்பு சென்றதுபோல் பாதை அமைந்தது. அதுவும் வசதிக்காகத்தான்.

3

கருங்காலி மரம் வெட்ட வந்தவர்களின் வியாபாரம் அத்தோடு முற்றுப்பெறவில்லை. அவர்கள் அந்தச் சுற்றுயலில் இருந்த ஏனைய பெறுமதியான மரங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினர். காட்டில் ஆங்காங்கே நின்ற கருங்காலி, பாலை, முதிரை முதலிய மரங்களை, ஏதோபுதையல் கிடைத்த பேராசையோடு ஒவ்வொன்றாக வீழ்த்தினார்கள்.

கருங்காலிப் பலகையைத்தான் இவர்கள் அதிகூடிய விலைக்கு விற்றார்கள். அவற்றை செல்வந்தர்கள் கதிரை, ஸெடி, அலுமாரி போன்ற வீட்டுத் தளவாடங்கள் செய்ய அதிக விலைகொடுத்து வாங்கினார்கள்.

முதலில் இந்தக் காட்டு வியாபாரத்திற்கு ஆறுபேர்தான் வந்தனர். பின்னர் அக்குழு பத்துப் பன்னிரண்டு பேராக அதிகரித்தது. குழுத்தலைவர் சில நாட்களிலேயே பெரிய செல்வந்தராக மாறினார்.

காட்டில் மரம் வெட்ட வந்த இந்தக் கோஷ்டி உள்ளே கூடாரமொன்றும் அமைத்துக் கொண்டனர். கைடிராக்டர் எஞ்சினுடன் இணைந்த பலகை கிழிக்கும் இயந்திரமொன்றையும் வைத்திருந்தனர். இப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் காட்டில் தங்கியிருந்துதான் மரம் வெட்டுவது, கிழிப்பதெல்லாம் செய்தனர். ஒரு சிலர் மரம் வெட்டினர். இன்னும் சிலர் வாகனங்களில் பலகை கொண்டு சென்றனர். மற்றும் சிலர் ஆயுதபாணிகளாக உளவு வேலை பார்த்தனர்.

பெருமிருகங்கள் அருகே வருவதைத் தவிர்ப்பதற்காக அவ்வப்போது காட்டு நடுவில் வெடி வைத்தனர். பெரும் சத்தமெழுப்பும் பட்டாசு கொழுத்தினர். கை டிராக்டரின் இயந்திரச் சத்தம் எப்பொழுதுமே கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். அதனால் மிருகங்கள் அயற்பாகத்தில் நடமாடவில்லை. அவை மறுபக்கமாகச் சென்றன.

சத்தமெதுவும் இல்லாதபோது கூடாரப் பக்கம் அவை வரும். அப்படி வரும்வரை இலக்குப் பார்த்து நிற்கும் ஒற்றர்கள். அவற்றை வேட்டையாடுவெர். உளவாளிகள், பொலிஸாரோ, வன பாதுகாப்பு அதிகாரிகளோ வருகிறார்களாவென்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பர். அதற்கிடையேதான் வேட்டை நடக்கும்.

அவர்கள் விலங்குகளை வேட்டையாடி சமயல்காரர்களிடம் கையளிப்பர். சமையல்காரர் அதனை சமைத்துப் பலகை வேலை செய்வோருக்கு உண்ணக் கொடுப்பார். பெரிய மிஞுகங்களை வேட்டையாடினால், அதனை பலகை கொண்டுபோகும் வாகனத்தில் ஏற்றி நகரத்திற்கு அனுப்புவார்கள்.

காட்டு மரங்களை மிக மோசமான முறையில் வெட்டுவது பற்றி. சுற்றுயல் கிராமத்தவர்கள் அறிந்து கொண்டபோது, அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டனர். இவ்வளவு காலமாகக் கண்கள்போல் பாதுகாத்த இக்காட்டை, இப்படியெல்லாம் நாசமாக்குவதை

அவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. இருந்தும் அவர்களும் காட்டு விலங்குகளைப் போலவே அப்பாவியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அப்போதெல்லாம் மரக்கோவத்தியின் தலைவர் பெரும் செல்வந்தராக உயர்ந்திருந்தார். அவர் போவது வருவதெல்லாம் தன்னைச் சுற்றியொரு பரிவாரத்தோடுதான். இதனால் இந்தப் பெரும் தவறை எதிர்க்க எவருக்கும் பலம் இல்லாமல் போயிற்று.

நாளாந் தம் சேனைப் பயிர் ச் செய்கையிலும் வயல்வேலையிலும் ஈடுபட்டு எனிமையாக வாழ்ந்துவந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளம்பிள்ளைகளை இந்தத் தலைவர் தனது தொழிலோடு சேர்த்துக் கொண்டார். அவர்களுக்கு அதனால் பணம் கிட்டியது.

நடைபெறப்போகும் நாசத்தை கிராமத்து முதியோர் குறிப்புணர்த்தலால் விணங்கிக் கொண்டபோதும், அவர்கள் சொன்னதை எவரும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

பல வருடங்கள் செல்லும்போது அந்த வனத்திலிருந்த பெருமரங்களைல்லாம் வெட்டி முடிக்கப்பட்டன. ஒரு குழு மட்டுமல்ல இன்னுமின்னும் குழுக்கள் உருவாக மர வியாபாரம் உச்சமடைந்தது.

உண்மையில் யார் யாருக்கோவெல்லாம் இந்தவனம் வளப்புதையலாகியது. இவ்வளவு பெறுமதியுள்ள பலகை கிழிக்கக்கூடிய மரம் மட்டைகளைப் பார்த்துப் பார்த்தே, தமது பெற்றோர் சேனை கொத்திக் கொத்தி, வயலைப் பாதுகாத்துப் பாதுகாத்து துன்படைந்தது அவர்களது மடத்தனமென்றே இளைஞர் வட்டாரம் நினைத்தது. காடு வெட்டுவதற்கு தலைமை வகித்த குழுத் தலைவர்களும் சிலகாலத்திலேயே பணக்காரர்களாக மாறினார்கள்.

இந்தப் புதிய பணக்காரர்கள் தமது களிமன் பதித்த ஒலைக்கூரை குடிசைகளை இடித்துவிட்டு, ஒடுபோட்ட பெரிய கல்வீடுகள் கட்ட ஆரும்பித்தனர். அவர்கள் வாகனங்களும் வாங்கினர். முதன் முதலில் லொரி..... டிரக்டர் போன்றவையும் பின்னர் சொகுசான கார், வேன் போன்றவையும் வாங்கினர்.

காடு வெட்டுவதில் பங்குகொள்ளாத அநேகர் தொடர்ந்தும் ஏழைகளாகிக் கொண்டிருந்தனர்.

கொஞ்சகாலம் செல்லும்போது வனம் முற்றுமுழுதாக மாற்றுத்திற்குள்ளாகியது. முன்பெல்லாம் அக்காடு பகலிலும் இருளடைந்து கிடந்தது. கால் வைக்குமிடமெல்லாம் ஈர்ப்பற்றுத்தான். மண்வெட்டியால் இரண்டடி தோண்டினால் போதும் கிணறுபோல் நீர் ஊற்றெடுக்கும். இருந்தும் அவையெல்லாம் வேகமாக மாற்றுத்திற்குள்ளாகியது.

கருங்காலி, பாலை, முதிரை முதலிய மரங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கு போதே இல்லாமல்போய்விட்டன. பொந்துகள் உருவாகிய முதிர்ந்த மரங்கள் மாத்திரம் ஆங்காங்கே தனித்தப் போன வயதாளிப் பாட்டன், பாட்டி போல் காணப்பட்டன. காட்டில் ஆரம்பித்து கிராமத்திற்கூடாக பாய்ந்தோடிய நீரோடை வற்ற ஆரம்பித்தது.

முன்னைய காலத்தில் வருடம் முழுவதும் மழைநீரை சேமித்துவைக்கும் அழிவு ஆற்றல் அந்தக் காட்டுக்கிருந்ததால் நீரோடை வற்றாதிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது காட்டுக்கு அந்த ஆற்றல் இல்லை.

மழைபெய்ய ஆரம்பித்ததும் விழும் நீர் ஒரேயடியாக ஓடைவழியாக, பயிர்ச்செய்கை நிலங்களைப் பாழைடையச் செய்துவிட்டுக் கடலில் போய்க் கலக்கும். அதற்குச் சிலநாட்களின் பின் நீரோடை வற்றி நிலம் வெடிக்க ஆரம்பித்தது.

இவ்வாறாக ஏற்படும் நீர்ப்பற்றாக்குறையினால் கிராமத்து அப்பாவி மக்கள் மென்மேலும் வறுமைக்குள்ளாகினர். முன்னர் பெரும்போகம், சிறுபோகம் இரண்டிலும் நெல்விதைத்தவர்களுக்கு இப்போது ஒரு போகத்தில் மாத்திரமே விதைக்க முடிகிறது.

4

இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் காட்டில் மிகப்பெரிய விபரீதம் நடந்துவிட்டது. முதல் கருங்காலி மரத்தை வெட்டி வீழ்த்தியபோது, அதனை வெளியே கொண்டுபோக துப்புரவாக்கிய பாதை மெல்ல மெல்ல நீண்டு காட்டின் மறுபக்கத்தால் வெளிப்பட்டுவிட்டது. முதலில் மாட்டுவன்றிதான் சென்றது. அதன்பின்னர் டிராக்டர், டிரக், லொநியென்ற சிறிய பெரிய வாகனங்களைல்லாம் பயணிக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. அந்த எல்லா வாகனங்களுமே காட்டு மரங்களை வெட்டி நகரத்திற்கு கொண்டு சென்றன. இதனால் பெரும் அநியாயம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தபோதும் எவரும் அதனை நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

கடந்த காலத்தில் வதையுண்ட காட்டு மிருகங்கள் மெல்லமெல்ல வெளியேறின. காட்டுக்கு மரம் வெட்ட வந்தவர்கள் மேலதிகமாக வேட்டையாடிக் கொண்டு சென்றனர். மான், மரை, பன்றி, காட்டுக்கோழி இப்படி நாள்தோறும் மனிதர்களால் கொல்லப்பட்டன. வேட்டைக்கு வந்தவர்கள் மிருகங்களைக் கொன்று இறைச் சியாக வாகனங்களில் நகரத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். இவர்கள் மிகவும் சீக்கிரமாகப் பணக்காரர்களாக மாறினர்.

இந்த மனிதர்கள் இறைச் சிக்காக மட்டுமன்றி உல்லாசத்திற்காகவும் மிருகங்களை வேட்டையாடினர். தாங்கள் செய்யும் தொழிலுக்கு எதிர்ப்பாகவரும் மிருகங்களை கொன்று போடுவதைத்தான் இவர்கள் செய்தனர்.

காட்டின் பாதுகாப்புக்கிருந்த புலி, கரடிகள் இவ்விதமாகவே இல்லாமல் போயின. யானைக் கூட்டத்திலிருந்த யானைகள் பலவும் இவர்களது கையால் கொல்லப்பட்டன.

யானை பெரிய மிருகமானபோதும் யாருக்கும் தொல்லை கொடுக்காது தன்பாட்டில் வாழும் மிருகம். புலி, கரடிகளைப்

போன்றே யானைகளாலும் இந்த அழிவைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் போயிற்று. இவை மனிதர்களின் தொழில் நடவடிக்கைகளுக்கு விரோதமாகும்போது அவர்கள் யானைகளுக்கும் வெடிவைக்க ஆரம்பித்தனர்.

இவர்களின் வெடிகளால் காட்டிலிருந்த பெரிய யானையும் காயமடைந்து, அது புரையோடி வதையுண்டு துண்புற்றுத்தான் அகால மரணமடைந்தது. சிலவேளை சனங்கள் பெரிய பெகே இயந்திரங்களால் யானைகளுக்கு பொய் குழிவெட்டுவர். மழைநீர் நிறைந்த இக் கிடங்குகளில் யானை விழுந்தால் அதற்கு வெளியேற முடியாது. உணவுபானமின்றி துண்புற்று இறந்துவிடும்.

புலி, கரடி போன்று பெரிய யானைகளும் சனங்களின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் முன்னால் எதுவும் செய்ய இயலாமல் போகும்போது, காட்டில் வாழும் அப்பாவிச் சிறு சிறு மிருகங்களைப் பற்றி என்னதான் கதைக்க வேண்டியிருக்கிறது?

இவ்வாறு நிகழ்ந்து செல்லும்போது இந்த மிருகங்களுக்கு உணவு, பானம் மட்டுமல்ல உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதே பெரிய பிரச்சினையாகிவிட்டது. காட்டில் உணவுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது மிருகங்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தன. அவை மனிதர்கள் விதைத்த சேனைகளுக்குள் புகுந்து, ஏதோ சாப்பிட்டுக் கொள்ளப் பழகியபோதும் அவற்றுக்கு அவர்கள் இடம் கொடுக்கவில்லை.

ஒரு சாரார் காடு வெட்டும்போது, இன்னொரு கூட்டம் வேட்டையாடும் போது, தொடர்ந்தும் சேனை, வயல் செய்துவந்ததெல்லாம் அப்பாவி மக்கள்தான். இருந்தாலும் அவர்கள் சிரமத்தோடு விதைத்ததை காட்டு விலங்குகள் வந்து உண்டு செல்வதனால் இன்னொரு பிரச்சினை ஏற்பட்டது.

குரங்குகள் கிராமத்திற்கு வந்தால், அவை மரங்களுக்கேறி இளநீர்க் காய்களை பதம் பார்த்தச் செல்வதையிட்டு ஊரவர்கள் கோபத்தில் இருந்தனர்.

கிளிகள், கூட்டம் கூட்டமாக வந்து சோளகத் தோட்டத்தை முழுமையாகவே நாசமாக்குவதாக சனங்கள் கூறுகின்றன. விதை

நடுகைக் காலத்தில் அவற்றின் தளிர்களை முயல்களால் காப்பாற்றிக் கொள்ளவே முடிவதில்லையாம். நிலக்கடலை கொழுந்து துளிர்விடும்போது சருகுமான் போன்றவை வந்து அவற்றைச் சாப்பிட்டுவிட்டு செல்லுமாம். நிலக்கடலை, மரவளி, வற்றாளை போன்றவற்றின் கிழங்குகளை காட்டுப்பன்றிகள் விட்டுவைக்காதாம்.

மரம், செடிகள் நாசமாகி அவற்றுக்கு சாப்பிட ஒன்றுமில்லாமல் போனதாலேயே உயிர்ஜீவிகளால் ஏற்படும் பாதிப்பு இவ்வாறு உக்கிரமடையத் தொடங்கியது. அவற்றுக்கு பசியேற்படும்போது வளரும் கொழுந்து, இலை, கிழங்கு அவற்றை சாப்பிட்டதே தவிர அவை மனிதர் விதைத்தவை என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை.

காட்டில் மரம் செடிகள் குறைவடையும்போது, காட்டு விலங்குகள் பஞ்சத்திற்கு முகம் கொடுக்கவேண்டி நேர்ந்தது. அவற்றின் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இருந்த ஒரே தீர்வு ஊரவர்களின் சேனை, வயல், தோட்டம் இத்தியாதிகள் மட்டுமே.

கிராமத்துச் சனங்கள் மிகுந்த சிரமத்தோடு, சொல்லொணாத் துன்பத்தோடு உருவாக்கிய வயல், சேனைகளை இப்படி மிருகங்களுக்குத் தாரை வார்த்துக் கொண்டிருந்தால், தமது பிள்ளைகளுக்கு எதைத்தான் உண்ணக் குடிக்கக் கொடுக்க முடியும்?

இறுதியாக இந்த அப்பாவிகளுக்கும் விலங்குகளுக்கு எதிராகச் செயற்பட வேண்டி நேர்ந்தது. அவர்களும் விலங்குகளை அழிக்க துப்பாக்கி கட்டவும் ஆப்பு வைக்கவும் தொடங்கினர். வேட்டைக்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள் சேனை, வயல்களுக்கு மிருகங்கள் வரும் வழியில் வெடி துவக்குக் கட்டி மிருகங்களை வேட்டையாடிக் கொண்டனர்.

வனஜீவன்கள் ஆபத்தான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதன் இறுதிவிளைவாக காட்டில் விலங்குகள் வேகமாகக் குறைவடைந்தது. காட்டில் வாழ்ந்த யானை, கரடி, புலி என்பன குறைவடையும்போது காடு பற்றி மக்கள் மனதிலிருந்த கெளரவழும் பயமும் இல்லாதுபோய்விட்டது.

இவ்வாறு கொஞ்சகாலம் செல்லும்போதுதான், காட்டின் நடுவால் சென்ற பாதையின் இருமருங்கும் வீடுகள் கட்டி மக்களைக் குடியமர்த்தி கிராமம் ஒன்றை அமைக்கும் திட்டம் உருவாகியது. காடு வெட்டிப் பணம் பண்ணியவர்களே அவ்வாறு செய்ய முன்வந்தனர். அவர்கள் தமது பணபலத்தால் அப்பகுதியில் பிரதானிகளாக மாறினர். அவர்களது சொல்லை மீறி எவரும் பேசவோ செயற்படவோ இல்லை.

இங்கு நடைபெறும் விடயங்களின் தவறுகளை ஆரம்பம் முதல் அறிந்த வயதாளிகளில் சிலர் இப்பொழுது பரலோகம் சென்றடைந்துள்ளனர். இன்னும் சிலர் நோயாளிகளாக ஓரிடமாகியுள்ளனர். இதனால் வேலைகளின் தவறைச் சுட்டிக் காட்டக்கூட எவரும் இருக்கவில்லை.

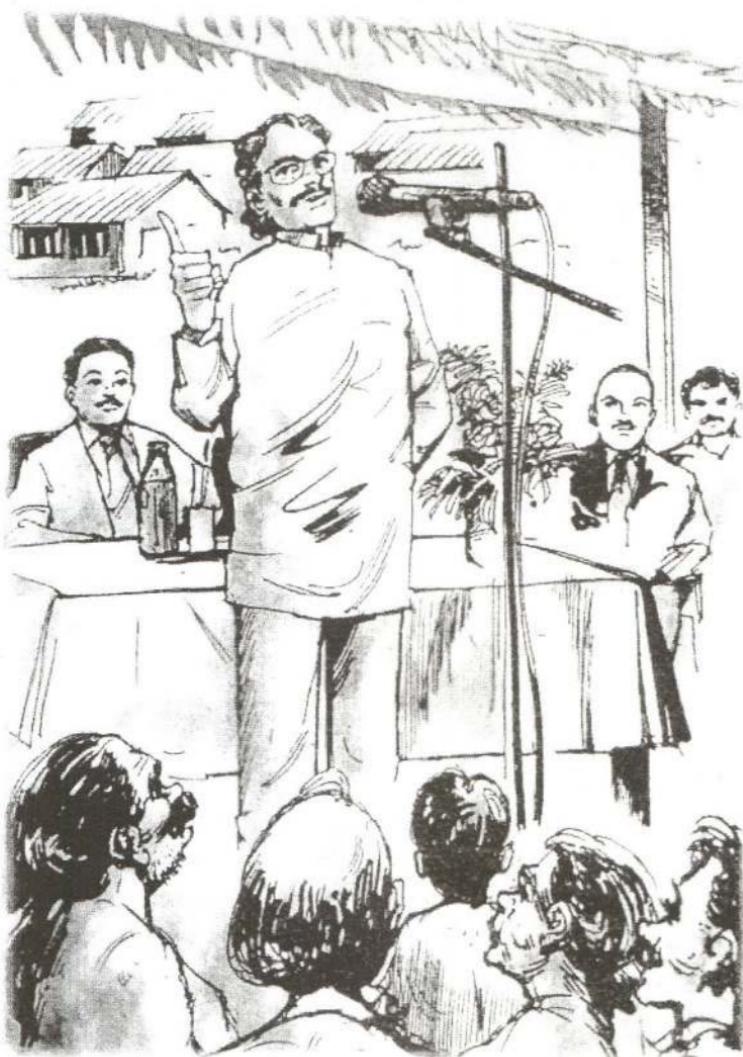

வனத்தின் மத்தியில் அமைக்கப்பட்ட கிராமத்தில் மக்கள் உற்சாகபூர்வமாக குடியமர்த்தப்படும் நாள் வந்தது. வனத்தின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கம்வரையில் காட்டுக் கள்வர்கள் தமது தேவைக்கு உருவாக்கிய பாதை, டோஸர், பெகோ போன்ற யந்திரங்களால் அகலப் பாதையாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. பாதையின் இருபக்க நிலமும் அதே யந்திரங்களால் சமதரையாக்கப்பட்டது. அகலிக்கப்பட்ட பாதைக்கு அதே காட்டினால் வெட்டியெடுக்கப்பட்ட கிறவல் தூளாக்கப்பட்டுப் பரப்பி, அதன் மேல் தார் ஊற்றி அழகிய பாதையாகக் காட்சியளித்தது.

அதன் பின்னர் சமதளமாக்கப்பட்ட தரைப் பரப்பு இரண்டிலும் மக்கள் வீடுகள் அமைத்தனர். விழாத் தினத்தில், முதன்முதலில் கருங்காலி மரம் வெட்டவந்த குழுவின் தலைவனே ஊர்ப் பெயர்ப்பலைகையை திறந்துவைத்தார். அவர் பெறுமதியான வெண்ணுடை அணிந்து ஜீப் வண்டியில் வந்து இறங்கியபோது, புதிய குடியிருப்பாளர்கள் எல்லோரும் அவருக்கு மலர்மாலை அணிவித்த வரவேற்றனர். இன்னிசை இசைத்து நடனக்குழு சகிதம்தான் அவர் ஊர்வலமாக பெயர்ப்பலைகை அருகே, அழைத்துவரப்பட்டார்.

திரையிட்டு மறைக்கப்பட்டிருந்த ஊர்ப் பெயர்ப் பலைகையை அவர் முதன்முதலில் திறந்துவைத்தார். அந்தக் கிராமத்திற்கு இந்தத் தலைவரின் பெயரே குடப்பட்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் சார்னை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு மரம் வெட்டிய அவர் அதன்மூலம் செல்வந்தரான பின்னர், குழுவினர் மூலமாகவே காடு வெட்டினார். பின்னர் பல குழுக்களை அதேவேலையில் ஈடுபடுத்தினார். இறுதியாக பிரதேச தலைவர் தெரிவுப் போட்டியில் முதல் நிலைக்கு வந்தார்.

விழாவின் போது தலைவரை வரவேற்றி கீதம் இசைக்கப்பட்டது. வரவேற்புரையும் நிகழ்த்தப்பட்டது. அவர்

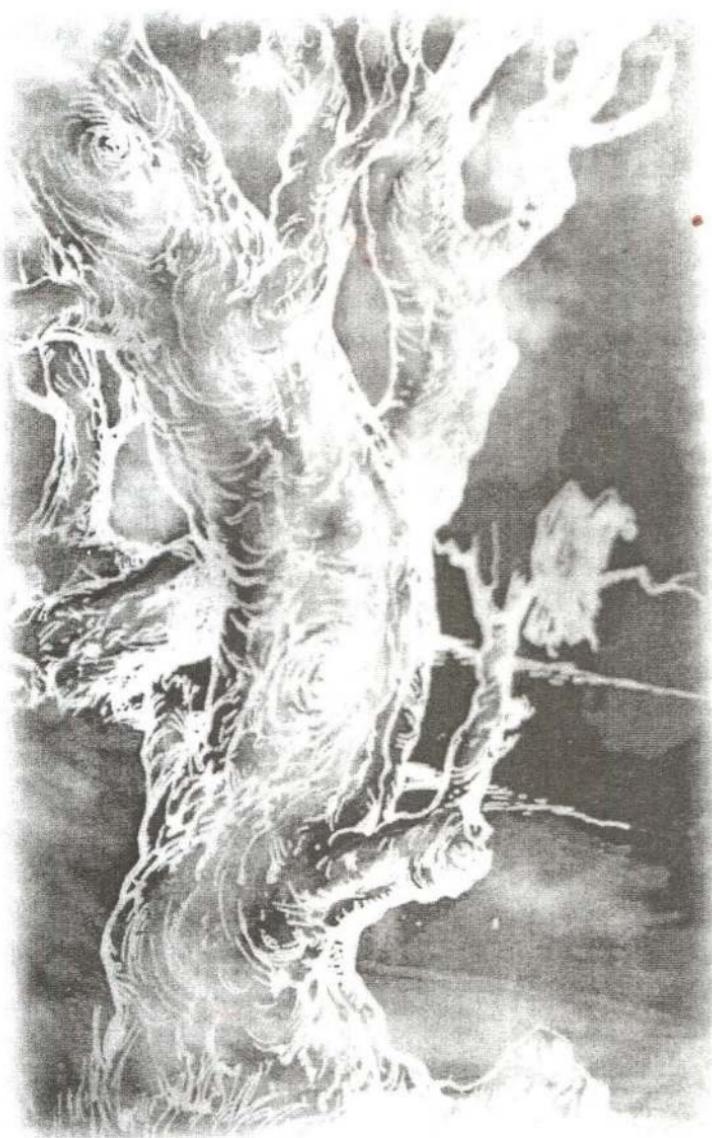
கூட நீண்ட உரையாற்றினார். இந்தப் புதிய கிராமத்தை உருவாக்குவதற்காக தான்பட்ட கஷ்டத்தையிட்டு அவர் உரையாற்றும்போது குறிப்பிடுகையில் கூடியிருந்தோர் மிகப் பெரிதாக ஆரவாரம் செய்தனர். அவரது பெயரைச் சத்தமிட்டுச் சொல்லி... வாழ்த்தி எல்லோரும் தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். புது வீடுகளில் குடியமர வாயப்புக்கிட்டியதும், அவரோடு காடுவெட்ட உதவியவர்களுக்குத் தான். வாழ்வதற்கு வீடில்லாதிருந்த சிலருக்கும் வீடுகள் கிடைத்திருந்தன.

இப்பொழுது காட்டை ஊடறுத்துச் செல்லும் பாதையின் அருகில்கூட மிருகங்கள் வருவதில்லை. காட்டுக்கோழி, மயில், மரை முதலியவற்றைக் காண்பதே ஆபூர்வம். புலி, கரடிகள் முற்றுமுழுதாகவே அற்றுப்போயிருந்தன. எஞ்சிய யானைக்கூட்டம் காட்டின் மிகத்தொலைவில் காலம் கடத்தின.

இப்பொழுது காட்டுப் புதுப்பாதையில் லொறி, டிரக் மட்டுமன்றி, கார், வேன் கூட பயணித்தன. பாதையின் இருபக்கமாகவும் வீடுகள், ஆயிரக்கண்காகன ஏக்கர் வனப் பிரதேசம் இப்பொழுது இரண்டாக் பிரிந்து காணப்பட்டது. எஞ்சிய விலங்குகள் கொஞ்சமும் பாதையின் இருபக்கமாகவும் பகிர்ந்து போயிருந்தன.

முன்பிருந்த காட்டின் வனப்பு இப்பொழுது காணப்படவில்லை. பொந்துகள் உருவாகி, இற்றுப் போன வயது முதிர்ந்த பாலை, வீரை, மரங்கள் சிலவே எஞ்சியிருந்தன. அவைதான் காட்டிலிருந்த பழைமையான மரங்கள். அதனிடையே முன்னுப் பற்றைகளும் சின்னச்சின்ன செடிகொடிகளும் மட்டுமே காணப்பட்டன. அந்த வயதுபோன பாலை, வீரை மரங்கள் தமது உறவினர்களை, சந்ததியை இழந்து ஆங்காங்கே தனித்துப் போய் நிற்பது எவருக்கும் புலப்படவில்லை.

முன்பு காட்டில் காணப்பட்ட குளிர்ச்சியோ ஈரப்பதனோ இப்போதில்லை. காட்டு மத்தியில் மலையுச்சியிலிருந்து, ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்தோடிய நீரோடையில் மழைக் காலத்தில் மட்டுமே நீர் நிரம்பும். மழைபெய்கையில் காட்டில் விழும்நீர் நிலத்தைக் கழுவிக் கொண்டு நீரோடை வழியே கிராமங்களை

வெள்ளமென புரட்டி அடித்துச் சென்று ஆறுகளோடு சங்கமித்து கடலில் போய்க் கலக்கும்.

முன்பெல்லாம் பெருங்காடாகவிருந்த போது காட்டு நிலத்தில் விழும் நீர் நிலத்தை தட்டுத் தட்டாக மூடி மறைத்திருந்த இலைகுலைகளில் தேங்கிநின்றது. அது மெல்ல மெல்லத்தான் நீரோடையினுடாக ஓடிசென்றது. அதனால் ஆங்காங்கே அதிகநீர் சேரும் இடங்களும் இருந்தன. காட்டு மிருகங்கள் இங்கேதான் நீர் குடிக்க வரும். நீரோடை முன்கூட்டியே வற்றிவிடும்போது வணஜீவன்களுக்கு பருக நீர் இல்லாதபோய்விடும். இப்பொழுது மிருகங்களுக்கு காட்டில் உணவுமில்லை. நீருமில்லை.

இக் காட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தால் அதிகம் கஷ்டத்திற்குள்ளாகியது யானைக்கூட்டம்தான். யானைகளுக்கு, விழுந்து புரண்டு அவற்றின் உடலின் காங்கையைத் தணித்துக் கொள்ளப் போதுமான நீர் வனத்திலே இப்பொழுது இல்லவேயில்லை. அது மாத்திரமல்ல பகல்வேளையின் கடும் உடல்நீத்திலிருந்து பாதுகாப்புப் பெற மரச்சோலைகளுக்குள் புகுந்து காலம் கடத்துவது. யானைகளின் சாதாரண பழக்கமாகும். யானை வெய்யிலுக்கு எந்த வகையிலும் விருப்பமில்லை. மாலையாகும்போது யானைகள் சுதந்திரமாக அங்குமின்கும் அலையும். முன்பு நல்ல நிலையில் காடிருந்தபோது யானைகளுக்கு இவ்வாறான பிரச்சினைகள் இருக்கவில்லை. எந்தவேளையிலும் எங்கும் போகலாம்.

இப்பொழுது யானை பகல் காலத்தில் எஞ்சியிருக்கும் மரநிழலில் மறைந்திருந்துவிட்டு இரவாகும்போது உணவு தேடித்திரிய ஆரம்பிக்கும். அவற்றுக்கு விருப்பமான ஒலை, இலை, காய்கள் வகைகளை சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டு இருங்குள் அலைவது அவற்றின் பழக்கமாகிவிட்டது.

6

காட்டின் மத்தியில் வாழுவந்த குடிசனத்துக்கு நடந்தது சட்டியிலிருந்து அடுப்புக்குள் விழுந்த கதைதான். பாதைகள் அமைத்து வீடுகள் கட்டினாலும் மனிதர்கள் வாழ்வதற்கு இன்னும் எவ்வளவு விஷயங்கள் தேவை?

விவசாயம் செய்யவும் குளிப்பதற்கும் குளம், குடிநீர்க் கிணறு, கல்விகற்க அயலில் ஒரு பாடசாலை, நோய் நொடிக்கு மருந்து செய்ய ஒரு வைத்தியசாலை, இவ்வாறானவை இல்லாமல் வாழ்வது எப்படிச் சாத்தியமாகும்!

உண்ணக் குடிப்பதற்கு இல்லாமல், செய்வதற்கென ஒரு தொழில் இல்லாமல், புத் தூர் வாசிகளுக்கு தமது பிள்ளைகளுக்கு பாதுகாத்து வளர்ப்பது பிரச்சினையாகவிட்டது. அவர்கள் தங்களால் முடிந்தவகையில் வீட்டுத் தோட்டம் செய்யவும் அந்தப் பகுதியை துப்புரவு செய்து சேனைப் பயிர்ச்செய்வதிலும் ஈடுபடலாயினர்.

விவசாயம் செய்வதில் அவர்களுக்கு அந்தளவு பிரயோசனமில்லை. முன்புபோல் கால ஒழுங்கில் அந்தந்தப் போகம் செய்ய மழைகிட்டுவதும் சிக்கலாகியது. அதனால் சனங்கள் இன்னுமின்னும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகினர்.

அதன்பின்னர் அவர்கள் சின்னச்சின்ன மரம்வெட்டி விறகுக் கட்டுக்களாக பாதையோரமாக வைத்து விற்க ஆரம்பித்தனர். காட்டுக்கூடாக வாகனங்களில் நகர்ப்பக்கம் செல்வோர் சின்னச்சின்ன விறகுக் கட்டுக்களை வாங்கிச் சென்றனர். உடனுக்குடன் காச கிட்டியது. இதற்குச் செலவில்லை. முயற்சி மட்டும் தானே? இப்படியான சிறு விறகுக்கட்டுக்களைக் கொண்டு செல்வதில் சட்டப் பிரச்சினை எதுவும் கூட இருக்கவில்லை.

கொஞ்சக்காலம் சென்றபின் இவர்கள் விறகு வெட்டி, கட்டுக்களாகக் கட்டி, வாகனம் மூலம் நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்று விற்கத் தொடங்கினர். காச கிடைத்தாலும்,

இதனால் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே அயல் பக்கமிருந்த சொற்பமரங்களும் இல்லாதொழிந்தன.

அந்த மனிதர்களில் சிலர் காட்டுக்குள் புகுந்து வெடி துவக்குப் பொருத்திக் காட்டில் எஞ்சியிருந்த மிருகங்களை வேட்டையாடத் தொடங்கினர். மான், மரை போன்றவற்றை வீழ்த்திக்கொண்டால் அதன் மூலம் பெருந்தொகைப் பணம் ஈட்டிக்கொள்ள முடிந்தது. அதற்குப் பழகியவர்கள் எந்தவித அனுதாபமுமின்றி பெரிய விலங்குகளை மட்டுமன்றி முயல், காட்டுக்கோழி போன்ற சின்னவற்றைக் கூட கொன்று இறைச்சி பெறத் தொடங்கினர்.

மனிதர்கள் இன்னுமின்னும் காட்டைப் பாழ்ப்படுத்தி உயிரைத் தக்கவைத்துக் கொண்டபோதும் அவர்களது வாழ்வு

வரவர கஷ்டத்திற்குள்ளாகியது. வீடுகளில் பற்றாக்குறை அதிகரிக்கும்போது தம்பதியரிடையே ஏற்படும் மோதல் வெகுதூரம் சென்று சிலபோது சண்டை சச்சரவிலேயே முற்றுப்பெறும்.

தமது ஜீவனோபாயத்திற்கு சரியான மார்க்கம் இல்லாததால் சிலர் மதுபோதைக்கும் பழகினர். அப்போது இன்னும் சிலர் மதுபானம் வடிப்பதைத் தொழிலாக மாற்றிக் கொண்டனர். எதையாவது செய்து தேடிக்கொண்ட சொற்ப தொகைக்கு, மாலையில் மதுபானம் அருந்தி... வெறி கொண்டு.... இரவெல்லாம் வீடுகளில் சண்டை சச்சரவுக்கு குறைவிருக்கவில்லை.

அவ் வீடுகளிலுள்ள சிறுவர் கள் அதிகம் துன்பம் அடைய நேர்ந்தது. பிள்ளைகளுக்கு நல்லமுறையில் உண்ணக்குடிக்க எதுவுமில்லை. ஆடையணிகள் இல்லை. ஒரெழுத்துப்படிக்க அருகே பாடசாலையொன்றில்லை. பாடசாலை பரந்கலையில்தான் இருந்தது. அந்த ஊருக்கு ஐந்தாறு கிலோமீற்றர் நடந்து செல்ல வேண்டும். இந்த பிள்ளைகளை பாடசாலையில் சேர்த்துவிட்டாலும் அவர்கள் இருந்திருந்துவிட்டுத்தான் பாடசாலை செல்வார்கள். அதனால் இங்குள்ள சிறுவர்கள் ஒழுங்குமுறையில் கல்விகற்கவில்லை. பாடசாலைப் பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டனர். அதன் பின்னர் எவ்வளவென்றாலும் உழைப்பதற்கு முயற்சித்தார்கள். பென் பிள்ளைகள் குறைந்த வயதிலேயே திருமணம் செய்து அம்மாவானார்கள். அதன் பின்னர் காலமெல்லாம் அவர்களைத் துன்பந்தான் குளிப்பாட்டியது.

இவ்வாறாக காட்டு மிருகங்கள் மட்டுமன்றி, அங்கு வாழவந்த மனிதர்களுக்கும் இந்தத் துன்பத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள இயலாமல், இந்த வீடுவாசல்களை அப்படியப்படியே விட்டுவிட்டு, குடும்பத்தோடு தமது முன்னைய கிராமங்களை நோக்கிச் சென்றனர். இருந்தும் வேறு போக்கிடம் இல்லாத அப்பாவிகள் தொடர்ந்தும் காட்டுக் கிராமத்தில் எஞ்சினர்.

காட்டு வளங்களால் செல்வந்தர்களாகிய அதிகமானோர் இவ்வூரில் வாழுவில்லை. அவர்கள் நகரங்களில் மிகவும் சுகபோகமான வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாக வாழுத் தலைப்பட்டனர். அவர்களது எடுபிடிக்காரர்கள் மட்டுமே ஊரில் எஞ்சினர். இந்த அடிவருடிகள் வேட்டையாடிய இறைச்சி, விறகு லொறி, மரக்குற்றிகள் போன்றவற்றை நகரத்திலுள்ள தமது முதலாளிமாரிடம் கொண்டுசென்று கையளித்தனர்.

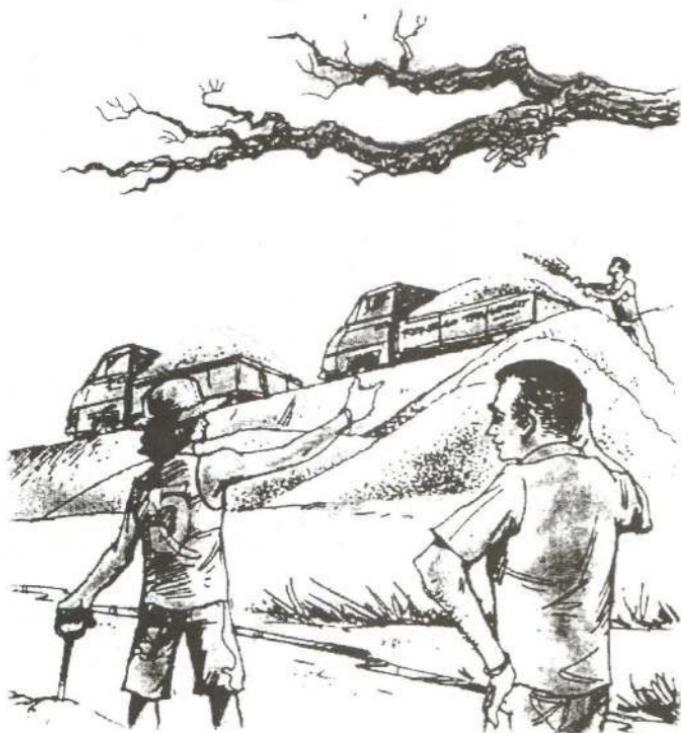
வனம் என்பது வளச்சுரங்கமென்று முதலில் சொன்னேன் அல்லவா? காட்டில் பெறுமதியான மரங்கள் அற்றுப்போன்போது, விறகுக்காக வெட்டும் மரங்களும் இல்லாமல் போன்போது, வேட்டை மிருகங்களும் அருகிப்போன்போது, நகரத்திலிருந்து முதலாளிமார் மீண்டும் காட்டுப்பக்கம் வந்து, இனி என்ன தான் எஞ்சியிரக்கிறதென்று தேடிப் பார்த்தனர்.

காட்டைக் குறுக்கறுத்துப் பாய்ந்தோடிய நீரோடை இப்பொழுதெல்லாம் வற்றிவரண்டு போயிருந்தது. அங்கு மன் வெளிப்பட்டு நின்றதைக் கண்ணுற்ற ஒருவர் ஒரேயடியாக மகிழ்ச்சியில் மிதந்தார்.

“இதென்றால் உண்மையில் பணச் சுரங்கமொன்றுதான். ஒடையின் அந்தத் தொங்கவிலிருந்து இந்த எல்லைவரை ஆயிரக்கணக்கான டிபர் மண் வெளியே போடலாம். அந்த வேலையை ஆரம்பிப்போம். இன்னும் கொஞ்சக்காலம் கடவுளே என்று உண்டு குடித்துவிட்டு நிற்கலாமடா”

அவன் அப்படிச் சொன்னபோது ஊரவர்கள் அதற்கு ஆயத் தமாகினர். அவர்கள் குழுக்குழுவாகி ஆற்றில் வெளிப்பட்டுள்ள மண்ணை கரைபோடத் தொடங்கினர்.

நகரச் செல்வந்தர்களின் டிரக், லொறி என்பன மீண்டும் காட்டுக்கு வந்தன. லொறிகளுக்கு மண்ணேற்றிக்

கொடுக்கும்போது ஊரவர்களுக்கு கலி கிடைக்கும். அந்த வருமானத்தில் ஊர்மக்கள் நன்கு உண்டு குடித்து வாழுத் தொடங்கினர்.

நீருற்று ஆரம்பிக்கும் மலைக்குன்றுகளும் முற்றுமுழுதாக பணச் சுரங்கமென்றே நகர வியாபாரிகள் கருதினர். அவர்களில் சிலர் ஊரவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு கல்வெடி போட்டு மலைக்குன்றில் காணப்பட்ட பெரும் கற்களை வெடிக்கச் செய்யத் தொடங்கினர். அதன் பின்னர் அக்கற்களை ஓவ்வொரு அளவான துண்டுகளாக உடைத்து அவற்றை நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்றனர்.

கிறவல் கல் இட்டு இடித்து அதன் மேல் தாரூற்றி அமைத்த பாதை லொறிகளும் கருங்கல் டிராக்டர்களும் பயணித்து முழுமையாகவே குன்றுகுழியாய்ப் போய்விட்டது. பாதையின்

எல்லா இடமும் பெரும் குழிகள் மட்டுமே இறுதியாக எஞ்சின் மலைத் தொடரின் அரைவாசி முடிந்துவிட்டது. நீரோடை மிருகமொன்றுக்காவது போக முடியாதபடி ஆழமாகவே கிண்டப்பட்டிருந்தது. பாதை பழுதடைந்திருந்ததால் கார், வேண், பஸ் என்பன போகமுடியாமல் போக்குவரத்து நின்று போனது.

நீரோடை மிக ஆழமாக தோண்டப்பட்டுள்ளதால் ஊர்க்கிணறுகள், குழாய்க்கிணறுகளெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே வற்றிப் போகத் தொடங்கின.

அடுத்த மலை காலத்தில் இந்த நீரோடையில் நீர் வரவில்லை. கருங்கல் உடைத்து தோண்டிய கிடங்குகளில் நீர் நிரம்பியதால், நீரோடையில் பாய நீர் எஞ்சவில்லை.

நீர் இல்லாமலாகும்போது இந்த கிடங்குகளில் நிறைந்த நீரைக் குடிக்க வந்த சின்னச்சின்ன விலங்குகள் மட்டுமன்றி யானைகூட அதில் விழுந்து செத்துப்போயின. அந்தக் கிடங்குகள் நூற்றிக்குமேல் ஆழமென்பதால், நீரில் விழுந்த எந்த உயிரஜீவிக்கும் மீண்டும் வாழ இடம் கிடைக்கவில்லை.

மண்தோண்டி விற்று, கல் உடைத்து விற்று, தற்காலிகமாக பணம் சேர்த்தபோதும், கொஞ்சகாலம் செல்லும்போது, அதன் தீய விளைவுகளை மக்கள் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. இருந்தும் இந்த நாசம் எப்படி ஏற்படுகிறதென்பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த எல்லாத்துண்பு துயரங்களும் தலைவிதிப்படி நிகழ்வதாகவே அவர்கள் கருதினர்.

8

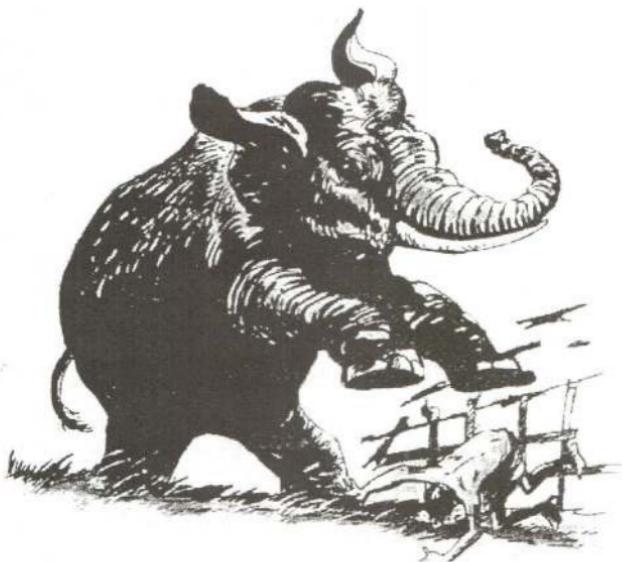
இவ்வளவு காலமாக தாம் வாழ்ந்து வந்த வனப்பரப்பில் நடந்து கொண்டிருக்கும் நாசங்களை அப்பாவியாகக் கோபத்தோடும் கவலையோடும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த யானைக் கூட்டத் தின் ராஜயானைக்கு, இனிமேலும் பொறுமையோடிருக்க முடியவில்லை.

காட்டில் அப்பாவிச் சின்ன விலங்குகள் வெடித்துப்பாக்கிக்கு அகப்பட்டு இரத்தம் தோய்ந்தபடி செத்த விழுந்து கிடக்கும் கொடுமையை, இந்த ராஜயானை கண்ணீர் மல்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஓரிரு தடவையல்ல, சின்ன விலங்குகளுக்கு மட்டுமல்ல தனது குழுவின் பல யானைகள் இந்த வெடித் துப்பாக்கிக்கு அகப்பட்டுக் காயமடைந்து துன் புற்று இயலாமையால் இறந்துபோய்விட்டன.

காட்டு மிருகங்கள் சாகும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தின்போதும், அவற்றின் உறவுகள் வந்து தமது இருப்பில் இருந்தபடி அழுவது, அந்தக் கவலையை தனக்குச் சொல்வது போலாகும் அல்லவா? தான் இவ்வளவு காலமும் பொறுமை காத்ததே தவறேன்று ராஜயானைக்கு விளங்க ஆரம்பித்தது.

ஒருநாள் வேட்டு விழுந்த குரங்குக் குட்டியொன்று தன் முன்னால் ஒடிவந்து ‘ஜேயோ கடவுளே என்னைக் காப்பாத்துங்க’ என்று சொல்வது போல் காலடியில் விழுந்தது. அதன் முகத்தில் காணப்பட்ட சோகம், கண்களில் நிறைந்திருந்த கண்ணீர், எழுப்பிய ஒலம் சற்று நேரமே நிகழ்ந்தது. அது இன்னும் சொற்ப நேரத்தில், வேதனை மிகுந்த முனக்லோடு மூச்சிமுக்கத் தொடங்கியது. ஒரு சில நொடிகளில் அதனுடல் சலனமற்றுப் போனதை ராஜயானை வேதனையோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

ராஜயானைக்கு கடும் கோபம் முண்டது. கவலையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. ராஜயானை தனக்கு வந்த கோபத்தினால் கடும் பிளிற்ளோடு அருகிருந்த காய்ந்த

மரமொன்றைப் பிடுங்கி வெகுதொலைவுக்கு ஏறிந்தது. அதன் பின்னர் ஒரே பாய்ச்சலில் வீதிவரை ஓடிவந்தது.

ராஜ்யானை தன் ணெதிரே அகப்பட்ட இரண் டு மூன்று வீடுகளை உடைத்துத் தரைமட்டமாக்கியது. அக்குமுப்பத்தவர்கள் மரணப்பத்தோடு பாய்ந்தோடினர். காட்டில் விறகுவெட்டி விறகுக் கட்டுக்களை கழுத்தில் வைத்தபடி வந்த சில மனிதர்களை தனது தும்பிக்கையால் தூக்கி நிலத்தில் அடித்தது. இருந்தும் ஒரு வீட்டு முற்றத்தில் தனித்துப்போன பிள்ளையொன்று, கடுங்கோபமுற்ற யானையைக் கண்டு பயந்து அடிக்குரலால் ஓலமிட்டதைக் கண்டு யானையின் மனம் கசிந்தது. அதன் கோபம் தனிந்தது. அது மெல்லமெல்ல காட்டுப்பக்கமாகத் திரும்பிச் சென்றது.

இந்தவனத்திற்கும் வனவிலங்குகளுக்கும் இப்படியொரு தலைவிதி ஏற்பட்டது, காட்டை மனிதர்கள் ஆக்கிரமித்ததன் விளைவு தானென்பது ராஜ்யானைக்கு விளங்கியது. இந்த விலங்குகளின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதென்றால் மனிதர்களிடமிருந்து காட்டைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

காட்டின் மத்தியில் மனிதர்கள் வாழும்வரை இந்த ஆபத்து அந்றுப் போகவழியில்லை. சனங்களை காட்டால் அகற்றுவதற்கு தனது யானைக்கூட்டத்தோடு களமிறங்க வேண்டுமென்று ராஜ்யானை என்னியிருக்கக்கூடும்.

அடுத்தநாள் இரவு ராஜ்யானை தன் கூட்டத்தோடு கிராமத்துக்கு வந்தது. சேனைப் பயிர்ச் செய்கை அனைத்தையும் மிதித்துத் துவம்சம் செய்தது. சோள மரங்களைப் பிடுங்கி எந்தது. பூசனிக் காய்களை அப்படியே விழுங்கித் தள்ளியது.

வீடுகளைச் சுற்றி சுற்றி வந்த யானைக் கூட்டம் வாழைக்குட்டிகளை முழுமையாகப் பிடுங்கி, மண் அகல இரண்டு மூன்றுமுறை நிலத்தில் தட்டி ஒரே வாய்க்கு விழுங்கின. தென்னை மரங்களை மிதித்துப் புரட்டி குருத்தைப் பிடுங்கித் தின்றது. அதன் பின்னர் யானைக்கூட்டம் பாதையின் அடுத்தபக்கம் பாய்ந்துசென்று நீரோடையில் தண்ணீர் அருந்திவிட்டு மீண்டும் நின்ற இடத்துக்கே சென்றுடைந்தது.

முதல்நாள் இரவு யானை புகுந்து சேனைகளை நாசமாக்கி செய்திருக்கும் அநியாயத்தை ஊரவர்கள் அடுத்தநாள்தான் அறிந்தனர். தாம் துன்பத்திற்கு மத்தியில் விதைத்த பயிர்களை யானைக் கூட்டம் நாசமாக்கியிருந்த விதைத்தைப் பார்த்த அப்பாவிகளால் கவலையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அலாதியானதோரு கோபம் அவர்களுக்குள் கிளர்ந்தது.

பயிர்ச் செய்கையும் உடைமைகளும் நாசத்திற்குள்ளானபின் மீண்டும் வாழ்க்கையை எங்கிருந்து ஆரும் பிப்பதென்று அவர்களால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. சிரமத்தோடும் கவலையோடும் விதைத்த சேனைப் பயிர்கள் வளர்ந்து நன்கு முற்றியிருந்தன. இன்னும் இரண்டு மூன்று வாரத்தில் அறுவடை செய்யத் தயாராக இருந்த பயிர் நிலத்தைப் பார்க்கும் போது கிளர்ந்த கவலைக்கும் கோபத்துக்கும் எல்லை கிடையாது.

துன்பதுயரத்துடன் சேனைகளிலும் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையிலும் கவனம் செலுத்தியவர்கள், காடு வெட்ட... வேட்டையாட..... மன் கரைபோட..... கருங்கல் உடைக்கப் போகாத அப்பாவிகளே. சில குடும்பப் பெண்கள் இதற்காக எல்லையில்லாத துன்பம் அனுபவித்தார்கள். இருந்தும் இனி யானைக் கூட்டத்தால் இவர்களை வேறுபிரிப்பது லேசான காரியமல்ல.

வீட்டைச் சுற்றி ஆசையோடு அமைத்து, கோடையின்போது மிகுந்த கஷ்டத்தோடு காப்பாற்றிப் பாதுகாத்த வாழைப்பற்றை, தென்னாங்கன்றுகளை யானைகள் வந்து என்ன மனங்கொண்டு பிடுங்கித் தூவம்சம் செய்தனவென்பது அவர்களால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை.

“இந்த யானைக் கூட்டத்தையென்றால் இனி விடக்கூடாது” கோபத்தை தாங்கிக்கொள்ள முடியாத ஒருவர் சொன்னார்.

ராஜ்யானையின் தாக்குதலுக்குள்ளாகி இடந்து விழுந்துள்ள வீட்டுக்காரருக்கு இப்பொழுது அவ்வீடுகளில் இருக்கப் பயம். அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல எல்லோருக்குமே அந்தப் பயமுண்டு. சிலர் அந்தப் பயத்தில் வீட்டின் பின்பக்கமாக இரவுவேளையில் நெருப்புக்குவியல் வைத்தனர். நெருப்பைக் காணும்போது யானை பயப்படுமென்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

யானைகள் எப்படியும் பகல்வேளையில் வெளிப்பக்கம் வருவதில்லை. கடும் உண்ணத்தை அவற்றால் தாங்க இயலாது. அந்நேரத்தில் காட்டில் மரநிழலில் காலத்தைக் கடத்தும் யானைக்கூட்டம் மாலைவேளையில் வெளியேவரும். அது பற்றி அறிந்திருந்த மனிதர்கள் பகலில் பயமின்றியிருந்தாலும், இரவாகும்போது எல்லோருக்குமே பயம் புரிய ஆரம்பிக்கும். அதனால் மாலையாகும் போதே போக குவரத்தையும் வேலைவெட்டிகளையும் முடித்துக் கொண்டு எல்லோரும் வீட்டில் முடங்கிவிடுவர்.

யானை ஊருக்குள் வருவது இவ்வாறாகப் பல தடவை நிகழ்ந்தது. அந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இரண்டு மூன்று வீட்டை உடைத்துவிட்டே யானை மீண்டும் காடேகின. கிராமத்தவர்கள் விதைத்த பயிர்ப்பச்சைகள் யானைகளை வெருண்டெழுச் செய்தன. அதனைக் கண்டபொழுதிலேயே மிதித்து நாசமாக்கிவிடும்.

இரவில் யானை வீதிக்கு குறுக்கே மாறும்போது, எதிர்கொண்ட பாதசாரிகள் பலர் மரணத்திற்குள்ளாகினர். முதற்தடவையாக இரவில் பயணித்த வாகனங்களைக்கூட மிதித்து நொறுக்கின.

யானை நினைத்த நினைத்த பாதையிலெல்லாம் செல்லும் மிருகமல்ல. எத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தாலும் அது தான் சென்ற பாதையிலேதான் செல்லும். தண்ணீர்த் தாகமேற்பட்டால் யானை பாதையை குறுக்கறுத்த நீர் பருகச் செல்வதும் முன்பிருந்தே சென்ற பாதையில்தான். நீர் பருகிவிட்டு மீண்டும் பாதை மாறும்போது வழிநெடுக மலக்கும்பல் போட்டு தான் வந்து சென்றதை சொல்லாமல் சொல்லும்.

விடியும் வேளையில் பாதை நெடுக மலக்கும்பலைக் காணும்போது சனங்களுக்கு வியர்க்க ஆரம்பித்துவிடும்.

இந்தத் தகவல் கேள்விப்பட்டதனால் இரவுப் பயணங்கள் நின்று போயின் பாதையின் இரு அந்தங்களிலும் இரண்டு பெயர்ப்பலகைகள் நிறுத்தப்பட்டன. அதிலே யனையின் உருவம் வரையப்பட்டிருந்தது. அதன் அர்த்தம் வாகனச் சாரதிகளுக்கு விளங்கியது.

யானைகளால் ஊரவர்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகள்பற்றி எல்லோரும் ஒன்று தீரண்டு போய்ந்கரத்திலுள்ள பொழுப்புவாய்ந்த அதிகாரிகளிடம் முறைப்பாடு செய்தனர். யானைகள் செய்துள்ள சொல்லொண்ட துங்பங்கள் புகைப்படங்களோடு பத்திரிகையில் வெளியாகின. தொலைக் காட்சிச் செய்தியிலும் இந்த நாசத்தைக் காட்டும் காட்சிகள் இடம்பெற்றன.

மக்கள் தாம் படும் துன்பங்களைத் தொடர்ந்து ஊடகத்திற்கும் தெரிவித்தனர். பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக் காட்சிகளில் இதுபற்றி பிரசாரம் இடம்பெற்றது. இந்த யானைக் கூட்டத்தைக் கண்ணால் கண்டவர்களும் கிராமங்களிலிருந்தனர். அவர்கள் அந்த விபரங்களை ஊடகங்களுக்கும் எடுத்துக்கூறினர்.

யானைக் கூட்டம் பற்றிய விபரங்களை அறியாத கிராமத்தவர்கள் எவருமில்லை. யானைக் கூட்டத்தின் தலைவன் மிகவும் நீளமான தந்தம் கொண்டதென்பதை இப்பொழுது முழுநாடும் அறியாம். ஒரு ஊடகவியலாளர் மிகவும் சூட்கமமான முறையில் இந்த யானைக் கூட்டத்தைத் தனது கெமராவினால் வீடியோ செய்துகொண்டார். யானை மிக அருகில் தெரியும் விதமாக ஒளிப்பதிலும் செய்திருந்தார். ஆனால் மிகத் தெலைவிலிருந்தே அதனை எடுத்திருந்தார்கள்.

‘யானை மனிதர் மோதல்’ புதிய தலைப்பில் நாட்டுமக்கள் பேச ஆரம்பித்தனர். சிலர் யானை மனிதர் மோதலில் மக்கள் படும் இன்னல்கள் பற்றி கதைக்கையில், மிருகங்களை விரும்பும் மக்களும் அமைப்புக்களும் யானையினதும் ஏனைய விலங்குகளினதும் பக்கம் சார்ந்து தமது கருத்தை வெளியிட்டனர். அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள மிகப் பெரிய ராஜ்யானை இதுவாக இருக்கக்கூடுமென முடிவு செய்தனர். அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வளம் என்றே அவர்கள் கூறினர்.

பத்திரிகையில் வெளிவந்த விபத்தைப் பார்த்த சனங்களும் அவ்வாறே நினைத்தனர்.

கொம் பன் யானைகளை இலங்கை மக்கள் கொரவத்துடனேயே பார்க்கின்றனர். சிரீதலதா தந்தப் பேழை கொண்டு செல்லப்படுவதும் தந்தயானை முதுகில்தான். அதாவது இந்தக் காட்டில் மோதலுக்குத் தலைமையளிக்கும் யானையும் தந்தப் பேழை சுமப்பதற்கும் தகுதிவாய்ந்ததென்றே கூறினர்.

காட்டு மரம் வெட்டி, மிருகங்களை வேட்டையாடி செல்வந்தர்களானவர்களின் மனதில் இந்த யானையின் விபரம் வேறாரு என்னத்தைக் கருக்கட்டச் செய்தது.

யானையின் நீண்ட தந்தங்களை வெட்டிக் கொண்டால் இலட்சக்கணக்கில் தேறும். அதிர் ஏட்டவசமாக அந்தக் கொம்பினுள்ளே முத்துக்களிருந்தால் அதுவே போதும் பெரும்குபேர்ராவதற்கு.

இதன் முன் னவரும் வேட்டுக் களுக்கு இலக்காகி யானைகள் இறந்தால், அதனாருகே வரும் சிலர் யானையின் வாலிலுள்ள நார்களை பிடுங்கிக் கொள்வார். அவர்கள் அணியும் ஆபரணங்களுக்கு அவற்றை சேர்த்துக் கொள்ளும்போது அதன் பெறுமதி மிகவும் உயர்ந்தவிடும்.

யானை பற்றிய விபரம் அறிந்து இந்தக் காட்டிலேயே மரம் வெட்டி, வேட்டையாடி வளர்ந்த ஒரு நபர் தனது சகபாடிகளோடு, யானையைக் கொன்று தந்தங்களை வெட்டியெடுப்பது பற்றி அடுத்து திட்டமிட்டார். யானைத் தொல்லையிலிருந்து ஊரைக் காப்பாற்ற வந்த மீப்பர்கள் போலவே அவர்கள் அங்கு பிரவேசித்தனர்.

மனிதர்களின் சதிமுயற்சி பற்றி யானைக் கூட்டமோ, ராஜ்யானையோ எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை. அவற்றுக்கு காட்டை மனிதர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் தேவையே மேலோங்கி நின்றது. காப்பாற்றி வழமையான சுதந்திரத்தோடு ஏனைய மிருகங்களுடன் நிம்மதியாக வாழ்வதே எதிர்பார்ப்பு. மனிதர்களை கிராமத்திலிருந்து வெளியகற்ற சிறந்தவழி அவர்களது பயிர் செய்கையை நாசமாக்குவதே என்று எண்ணித்தான் அழிவு வேலை செய்ததோ என்னவோ!

மனிதர்கள் தமக்கு விரோதமாக செய்யும் சதிகள் காரணமாக யானைக்கூட்டம், சற்றே பின்வாங்கி நின்றது. முதலில் நெருப்புக் குவியல் வைத்தனர். பின்னர் நெருப்பு நிறத்தில் பிரகாசிக்கும் விளக்குகள் காட்டெல்லை நெடுகே பொருத்தப்பட்டன. அதன் பின்னர் யானைவெடி போட்டனர். கொஞ்சகாலம் போகும்போது இதிலுள்ள பொய்மையை யானைகள் நன்றாக விளங்கிக் கொண்டன.

இரண்டு மூன்று நாட்கள் கிராமப் பக்கம் யானைகள் போகாவிட்டால் ஊரவர்கள் எல்லாம் மறந்துவிடுவார்கள். அப் போது யானைவெடியும் முடிந்துவிடும். விளக்கு பற்றவைக்கவும் தவறிவிடுவார்கள். அப்போது யானைக்கூட்டம் மீண்டும் கிராமத்திற்குள் பாய்ந்துவிடும். இனி மீண்டும் மக்கள் குழப்பமடைவார்கள்.

இறுதித் தடவை யானைக்கூட்டம் வீடுகளை உடைத்தபின் ஊரவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடினர். யானைகளால் ஏற்படும் அநியாயங்களை எழுதிய அட்டைகளைக் கைகளில் ஏந்தியபடி, அவர்கள் நகரப் பாதை நெடுக ஊர்வலம் சென்றனர். அதன் பின்னர் அரச செயலக அதிகாரிகளுக்கு இப்பிரச்சினை தொடர்பாக கவனம் செலுத்தாமலிருக்க முடியவில்லை. அடுத்தவாரம் கொந்தராத்துக்காரர் மூலமாக யானைவேலி அமைத்தனர். பாதையின் இருபக்கமும் மக்கள் குடியிருப்பு எல்லையை வேறுபடுத்தி பாதையை மத்தியாகக்

கொண்டு அமைத்த யானை வேலைக் கம்பியில் மின்சாரம் பாய்ச்சினர். யானை வந்து வேலியில் மோதும் போது அதற்கு, மின்தாக்கமேற்படும். அப்போது அவற்றுக்கு திரும்பிச் செல்ல நேரும். இந்த நடவடிக்கையால் சில நாட்களில் மனிதர்களுக்கு தொல்லை இல்லாமல் போய்விட்டது.

இருந்தும் யானைகளின் பிரச்சினைக்கு மின்சார வேலி பதிலல்ல. காட்டு மரம் மட்டைகளை அழித்துவிட்டபின் யானைகளுக்கு அங்கு உணவு இல்லாதுபோய்விட்டது. குடிக்க நீரும் இல்லை. அடுத்த பக்கக் காட்டிலிருக்கும் யானைகள், அங்கிருக்கும் தண்ணீர்க் குழிகளில் நீர் வற்றும்போது, இந்தப் பக்கமாகவுள்ள நீர்க் குழிகளை நாடி வரும். இப்பொழுது யானைகளும் தண்ணீர்த் தாகத்தினால் களைத்துப் போய்விட்டன.

ராஜ்யானை மீண்டுமொரு பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுத்தது. இப்படி இந்த மின்சார வேலி தாண்டி தனது கூட்டத்தோடு தண்ணீர் குடிக்கச் செல்வது? மின்வேலியில் தும்பிக்கைபடும் போது உடலில் உயிரற்றுப் போவது போன்ற உணர்வு. இந்த மெல்லிய கம்பிப்பட்டுகள் இரண்டு மூன்று தனது சக்திக்கு சவாலாக அமைவது ராஜ்யானைக்கு வெட்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கம்பி வேலிக்கு அருகே வந்து அதற்கப்பால் போக முடியாமல் ராஜ்யானை இரண்டு மூன்று நாட்களாக யோசித்தது. திடீரென்று புதிய யோசனையொன்று உதித்து, ராஜ்யானை வெட்டிப் போடப்பட்டிருந்த சில மரக்குற்றிகளை தும்பிக்கையால் தூக்கிக் கொண்டு வந்து கம்பிக்கு மேலால் போட்டது. அவற்றின் பாரத்தினால் கம்பிப் பட்டுக்கள் அறுந்து நிலத்தில் விழுந்தன. அப்போது அதில் ஒடிய மின்சாரமும் செயலற்றுப் போயிற்று.

யானை ராஜா மெல்ல பரீட்சித்துப் பார்த்தது. இப்பொழுது அபாயமெதுவும் இல்லை. அது தனது கூட்டத்துடன் அவ்விடத்தால் புகுந்து மீண்டும் கிராமத்துக்கு வந்தது.

ராஜ்யானை கடும் கோபத்திற்குள்ளாகி நின்றது. உண்பதற்கில்லாமல் குடிப்பதற்கில்லாமல் தானும் தனது கூட்டத்தினரும் கடந்த காலத்தில் துண்பத்தில் துடிக்க நேர்ந்தது. மனிதர்கள் பொருத்திய இந்தத் தடையினால் தானே என்பது அவற்றுக்கு விளங்கியிருந்தது.

யானைக்கூட்டம் ஊருக்கு பாய்றது எஞ்சியிருந்த வாழைத் தோட்டமொன்றை அப்படியே நாசமாக்கியது. அதன் பின்னர் நீரோடையில் இறங்கி தண்ணீர் குடித்துவிட்டு மீண்டும் வரும்போது இரண்டொரு மனிதர்கள் 'ஹ' வைத்து அவற்றைப் பயம் காட்ட முனைந்தனர். அது விரட்டிச் சென்றது. அதிகம் பேர் அங்குமிங்குமாக ஓடித் தங்களது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். இருந்தும் ஒருவனால் ஓடிக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த மனிதன் ராஜ்யானையால் கொல்லப்பட்டான்.

யானைகள் மீண்டும் காட்டுக்குச் செல்கையில் கிராமத்தவர்கள் அழுது ஒலமிடும் சத்தம் கேட்டது. அவர்கள் இறந்தவனைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு அழுகிறார்களென்று ராஜ்யானை நினைத்தது. அதற்கும் கவலை வேறு ஏற்பட்டது.

ஒரு அப்பாவி மனிதனே யானையின் தாக்குதலால் உயிர் நீத்திருந்தான். அம்மனிதன் துண்பப்பட்டு பயிர்செய்த வாழைத் தோப்பைத் தான் யானைக்கூட்டம் புகுந்து நாசமாக்கியிருந்தது. அவன் உயிர் நீத்ததால் அந்தக் குடும்பமே ஆதரவற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. அவர்கள் ஒரு குடிசையிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். அதில் வாழ்ந்த அவனது மனைவிக்கும் முன்று பிள்ளைகளுக்கும் இனியார்தான் உதவுவார்கள்?

யானை தாக்கி மரணித்த அந்த ஏழை மனிதனைப் பற்றிய செய்திகள் பத்திரிகைகளில் பக்கம் பக்கமாக வந்தன. குடும்பத்தினர் அழுதுபுலம்புவது ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டதைப் பார்த்த அத்தனை பேரதும் கண்கள் கலங்கின.

கிராமத்தவர்கள் ஒன்று திரண்டு செத்துப் போனவனின் மரணச் சடங்கை மேற்கொண்டனர். அன்று அந்த ஊரே மரண வீடாயிற்று.

மின்கம்பி வேலி யானைப் பிரச்சினைக்கு தீர்வல்ல என்பது ஊரவர்களுக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களுக்கும் விளங்கிறது. இருந்தும் இதன் அடுத்த கட்டநிலை எவருக்கும் புரிந்ததாக இல்லை.

முன்பு, கருங்காலி மரம் வெட்ட வந்த குழுத் தலைவன், தற்போதைய பிரதேச நாயகன். புது மொடல் வாகனமொன்றில் கிராமத்துக்கு வந்தார். முன்னாலும் பின்னாலும் இன்னும் பல வாகனங்கள் வரிசையாக வந்தன. அவர் கிராமத்தவர்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு கூட்டம் வைத்தார்.

இதன் பின்னர் கிராமத்தில் ஒரு மனிதருக்கேனும் இப் படியொரு தொல்லை ஏற்பட இடம் வைக்கப் போவதில்லையென அவர் வலியுறுத்திக் கூறினார். அவர் அப்படிச் சொல்லும்போது யானையின் தந்தத்தை அறுத்தெடுக்க இலக்குப் பார்த்திருந்த அந்நபரும் அருகே காணப்பட்டான்.

பிராந்தியத் தலைவரின் பேச்சை ஏற்று, ஆதரவளிக்கும் பாங்கில் தலையை ஆட்டிக் கொண்டான்.

அதன் பின்னர் இக்குழுவினர் கிராமத் திற்குள் அடிக்கடி வந்துபோக ஆரம்பித்தனர். அந்தக் குழுவில் ஏழூட்டுப்பேர் இருந்தனர். அத்தனை பேரது கைகளும் ஆயுதம் தாங்கியிருந்தன. அவர்கள் உண்டு குடித்தபடி ஊரிலேயே காலம் கடத்தினர். இரவுவேளை எப்பக்கமிருந்து யானைக் கூட்டம் வந்துவிடுமோவன்று மிகக் கவனமாக வேவு பார்த்தபடியிருந்தனர்.

இவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கைகொடுக்க வந்தவர்களென்றே அத்தனைபேரும் கருதினர். அவர்கள் வேட்டையாடிய இறைச்சியை நன்றாக கவைத்துத் தின்ன சமைத்துக் கொடுத்தனர். இதனால் தற்செயலாகவேனும் அக்கம்பக்கமாக வரும் காட்டுக்கோழி, உடும்பு, முயல் போன்றவற்றுக்கு மோசமானதொரு தலைவிதி காத்திருந்தது.

அவ்வப்போது காட்டுப் பக்கம் கேட்கும் வெடிச் சத்தங்களால் அப்பாவிச் சிறிய விலங்குகள் அழிந்து போவதைப் பார்த்து ராஜயானை அதிர்ச்சியடைந்தது.

தனக்கும் ஏனைய காட்டுஜீவன்களுக்கும் இப்படியெல்லாம் துன்புறுத்தல் செய்வது யாரென்றோ, ஏன்? எதற்கென்றோ ராஜயானையால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஊரில் இருப்போர்தான் இப்படித் தொல்லை தருவதாக அவை நினைத்தன. அதனால் ராஜயானை ஊரவர் மீதே வெராக்கியம் வைத்தது.

எஞ்சியிருந்த சின்னச் சின்ன மிருகங்கள், நாளாந்தம் மனிதர்களின் வேட்டைக்கு இலக்காகின், மறுபக்கம் காட்டிலே சாப்பிட எதுவுமில்லாத பஞ்சம். பருக நீரற்ற கோடை. இதற்குமேலும் எப்படி இந்தத் துன்பத்தைப் பொறுப்பது? இந்தமுறை இரண்டிலொன்றைக் கண்டு விடுவதென்றே ராஜயானை உறுதி பூண்டது.

ராஜயானை போய்வரும்போது, யானைக் கூட்டமும் அதன் பின்னாலேயே செல்வது வழக்கம். ஆனால் அன்று தன்பரிவாங்களுக்குத் தெரியாமல் ராஜயானை மாத்திரம் ஊர்ப்பக்கமாக வந்தது. ஊரை நெருங்கியபோது அருகிருந்த

வாழைமரமொன் றைப் பிடுங்கி, இருமுறை மன் ணதிர் நிலத்திலடித்து ஒரேயடியாக விழுங்கித் தள்ளியது.

யானைகளின் ஊசாட்டங்களை அறியக் காதுகளைக் கூர்மைப்படுத் திக் கொண்டு நித் திரைக்குப் போகும் மனிதர்களுக்கு மரங்களை முறிக்கும் சத்தம் கேட்டது. அவர்கள் வீட்டிலிருந்து வெளியே பாய்ந்து ஒடும்போது ‘ஹ’ வைத்ததோடு “யானை யானை” என்று கூக்குரல் வேறு இட்டனர்.

கிராமத்தவர்கள் வீடுகளை திறந்துகொண்டு ஒரே திசையில் ஓடினர். தங்களது மீட்பர்கள் தங்கியிருந்து வீட்டுப்பக்கமாகவே அவர்கள் ஓடினர். அப்போது அவர்கள் வேட்டை இறைச்சி புசித்து அனுபவித்து, குடித்து வெறி கொண்டு நின்றனர்.

கிராமத்தவர்களின் கூக்குரல் கேட்டு ராஜ்யானையின் கோபம் இன்னும் அதிகரித்தது. கோபம் விஷ்ணாய் மாறியது. எதிர்ப்பட்ட வீடுகளையெல்லாம் இடித்து நாசமாக்கியது. எஞ்சியிருந்த தென்னை மரங்கள், வாழைமரங்களையெல்லாம்

பிடுங்கி சுழற்றி தூர எறிந்தது. யானைக்கு ஊரின் ஒரு பக்கமாகவிருந்த வீடுகளை தரைமட்டமாக்க அவ்வளவு நேரமெடுக்கவில்லை.

மக்களின் கூக்குரல் கேட்டு நகரத்திலிருந்து வந்திருந்த குழுவினரின் வெறி வற்றிப்போனது. அவர்கள் திடுதிடுவென்று எழுந்தனர். ஆயுதங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டனர். துப்பாக்கி, கைக்குண்டு, எல்லார் கைகளிலும் காணப்பட்டன. இருந்தும் அவர்களால் ராஜ்யானை இருக்குமிடத்தைத் தேடிக் கொள்வது இலகுவாக இருக்கவில்லை. அந்தளவுக்கு கடும் இருள்.

தூரத்திற்கு ஒளிபாய்ச்சும் டோச்லைட் மூலமாக எங்காவது சுற்றுவட்டாரத்தில் ராஜ்யானை நிற்கிறதாவென அவர்கள் தேடிப் பார்த்தனர். யானை இன்னுந்தான் வெறியோடு வீடுகளை உடைத்துக்கொண்டிருந்தது. மனிதர்கள் நட்டிய மரம்செடிகளை மிதித்து சக்கையாக்கியது. அந்த சத்தத்திற்கு காது கொடுத்தபடி குழுவினர் ராஜ்யானையை நெருங்கினர்.

இப்பொழுது குழுவினர் நேருக்கு நேராக நின்றனர். ராஜ்யானை ஒருபக்கம். ஆயுதங்களை தயார்ப்படுத்திய நிலையில் குழுவினர் மறுபக்கமாக நின்றனர். இருந்தும் ராஜ்யானை பின்வாங்கவில்லை. அது தும்பிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறிக் கொண்டு சுனாமிபோல் முன்னோக்கிப் பாய்ந்தது. அவர்கள் யானையின் பக்கமாக வீசிய கைக்குண்டுகள் ஒன்றாக வெடித்துச் சிதறன. இரத்தம் கொட்டியபடி மனிதர் பக்கம் பாய்ந்து வந்த ராஜ்யானை முதலில் எதிர்ப்பட்ட ஒருவனைத் தூக்கியடித்தது.

யானையை நோக்கிய துப்பாக்கிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் வெடித்தன. வெடிவாங்கிய யானை அப்படியே கோபத்தினாலும் தாங்க முடியாத வேதனையாலும் காடே அதிரும்படி உரத்துப் பிளிறியது. கொஞ்சநேரம் சத்தமெதுவுமின்றி அமைதியாய் நின்றது. இன்னும் சில நொடிகளில் பாரிய விருட்சமொன்று உடைந்து விழுவது போல் ராஜ்யானை நிலத்தில் வீழ்ந்தது. துப்பாக்கிக்காரர்கள் உற்சாகத்தால் சத்தமிட்டனர்.

யானைக்குப் பயந்து, தொலைவில் பதுங்கிக் கிடந்த கிராமத்தவர்கள் அவ்விடத்தை நோக்க ஓடிவந்தனர்.

12

அடுத்தநாள் விடியும்வேளையில் யானை செத்துப் போன செய்தி முழுப் பிரதேசமும் பரவியது. மனிதர்கள் இடைவிடாது ராஜயானையின் தேகத்தைப் பார்க்கப் பட்டையெடுத்து வந்தனர்.

ராஜயானையின் சலனமற்ற பேருடல் வீட்டு முற்றமொன்றில் பெருங்கற்குன் நோன்று போல் சரிந்து கிடந்தது. தொலைதூரத்திலிருந்து கூட வேன், பஸ்களில் சனம் வந்தவண்ணமிருந்தனர்.

அதிகம் பேர் இறந்த யானையின் பெரிய உடலைப் பார்த்துப் பெருமுச்ச விட்டனர். சிலர் வாழ்வில் முதற் தடவையாக யானையின் உடலைத் தொட்டுப் பார்த்தனர்.

அதனிடையே சில மனிதர்கள் அழுதனர்.

“இப்படியாக பெரும்குலத்தைச் சேர்ந்த யானையொன்று எங்கள் நாட்டில் வாழ்ந்ததையிட்டு எங்களுக்குப் பெருமை. இருந்தும் அந்தப் பெருமித்ததின் முடிவு இப்படியாகிவிட்டதே?” ஒருவர் அப்படி எண்ணி மனம் வருந்தினார்.

பத்திரிகைக்காக எடுத்த புகைப்படங்களுடன் ராஜயானை பற்றிய விபரங்கள் ஞாயிறு இதழில் வெளிவந்திருந்தது. ராஜயானையின் இறந்த உடலுக்கு, இடையீடின்றி வந்த மக்கள் இறுதிமரியாதை செலுத்துவதை ரூபவாஹினி ஒளிபரப்பியது.

வானொலி அலைவரிசைகள், அந்த விபரங்களை நேரடியாக அஞ்சல் செய்தன. அதுபற்றி பலரின் அபிப்பிராயங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

தொலைக் காட்சி யிலும் வானொலி யிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்தக்களைக் கேட்டு நாட்டு மக்கள் கவலைப்பட்டனர்.

அவ்வுர்த் தாயொருத்தி மிகக் கவலையுடன் இப்படிச் சொன்னார்.

“அந்த யானை எங்கள் வீட்டையும் தரைமட்டமாக்கியது. நான் கஷ்டப்பட்டு வளர்த்த வாழை மரங்களையும் தென்னை மரங்களையும் ஒரே இரவில் அழித்துவிட்டது. நானும் இந்த யானையோடு கடும் கோபத்தோடிருந்தன். இருந்தும் இப்போது இது செத்துப் போயிருப்பதுப் பார்க்கும்போது எனது நெஞ்சு பற்றி ஏறியது. ஜயோ எவ்வளவு பெரிய அநியாயம் நடந்திருக்கு”

அந்த அம்மா அந்த விடயத்தைச் சொல்லி தான் அணிந்திருந்த சீத்தைப் பிடவையால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டதை நாட்டு மக்கள் தொலைக்காட்சியில் பார்த்தனர். பார்த்துக் கண்ணீர் வடித்தனர்.

“யானைகள் எங்கட நாட்டின் ஒரு இயற்கை வளம். அவை எங்களுக்கு பெருமை. உலகத்தில் யானைகள் எஞ்சியிருப்பது சில நாடுளில்தானாம். அதில் எங்கட நாடும் ஒன்று என்பது எங்களுக்கு மேலும் பெருமை. இருந்தும் யானை மனிதர் சண்டை உருவாவது யானைகளால் அல்ல, எங்கள் தவறுகளால்தான். யானை கிராமங்களுக்கு வரவில்லை. மனிதர்கள் காடுகளை அழித்து அங்குபோய் குடியேறினார்கள். யானைகளுக்கு போகவர் இடமில்லாமல் போயிற்று. இப்படி இதுவரையில் எத்தனை உயிரினங்கள் அருகிப் போயிருக்கு? இந்தப் பெரிய யானையின் மரணம் எங்களால் பொறுக்க முடியாத துக்கம். இங்கே செத்திருப்பது யானை அல்ல, யானை அரசன். நூற்றுக்கணக்கான யானைகளில் ஒன்றுதான் இப்படி ராஜயானையாய் பிறக்கும். அப்படியான மிருகங்களுக்கு இப்படி நடக்காமல் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளல்லை” இப்படி சூழலியலாளர் ஒருவர் நீண்ட விளக்கம் சொன்னார்.

ராஜ யானையின் இறுதி நிகழ்வுக்கு வந்திருந்த தாத்தா ஒருவரின் பக்கமும் தொலைக்காட்சிக் கெமராக்காரரின் கவனம் திரும்பியது. அந்த வயதானி தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டு இவ்வாறு சொன்னார்.

“பெறுமதியான மிருகமொன்றுதான் இங்கே செத்துக் கிடக்கிறது. எனது மனமென்றால் பற்றி ஏறியது பிள்ளைகளே! இந்த மனிதர்கள் வாழ்ந்த ஆரம்பக் கிராமத்தில் நானிருந்தன்.

இங்குள்ள அதிகம்பேர் எனது உறவினர்களின் பிள்ளைகள். நானும் வாழ்க்கயில் முதற்தடவதான் யானையொன்று இப்படிப் பார்த்தன். நாங்கள் சின்ன வயதிலிருந்தே காட்டருகேதான் வாழ்ந்தம். இருந்தும் ஒருநாளும் யானை எங்களைத் தொல்லைப்படுத்தவில்லை. நாங்கள் எங்க பாட்டில் விவசாயம் செய்து வாழ்ந்தோம். யானைகள் தன்பாட்டில் காட்டு இலைகுழழகளை சாப்பிட்டு வாழ்ந்தன. இந்த விபரீதம் எப்படி நடந்ததென்று பார்க்க இது நல்ல நேரம். அவ்வளவுதான் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கு.”

வயதான் தாத்தாவின் கதை ஒளிபரப்பாகும் போது அவதானித்தக் கொண்டிருந்த அதிகமானோர் அவர் ஞாபகமூட்டிய பிரச்சினையையிட்டு சிந்திக்க ஆரம்பித்தனர்.

அதற்கிடையில், இறுதியாக தாத்தா மீண்டும் கேட்டுகேள்வி எல்லோருக்கும் ஆவலை ஏற்படுத்தியது.

“இது ஒரு சாதாரண யானையல்ல. கொம்பன் யானை. இனி அதன் தந்தம் இரண்டும் எங்கே? அதுக்கென்ன நடந்தது?”

தொலைக்காட்சிக்கு தாத்தா அந்தப் பிரச்சினையை முன்வைத்தபோது, அங்கிருந்தவர்கள் முகத்தை முகம் பார்த்துக் கொண்டனர்.

“தாத்தா ரெண்டு தந்தங்களும் மட்டுமேல்ல யானையின்ற வால் நார்களையும் காணமுடியல்ல. அதையும் சொல்லுங்க”

ஒரு சிறுவன் சத்தமிட்டு இப்படிச் சொன்னான்.

எவ்வாறாயினும் ராஜ்யானைக்கு இறுதி மரியாதை செலுத்த பிரதேசத் தலைவர்கள் மட்டுமேல்ல உயர் அதிகாரிகளும் வந்திருந்தனர். அவர்களது தலைமையில் ராஜ்யானையின் இறுதிக் கிரியைகள் சிறப்பாக நடந்தேறியது. சுவாமிகள் பலரும் வருகை தந்து மதக் கிரியைகள் செய்து ராஜ்யானையின் உடலை தகனம் செய்தனர். அதன் தகனக் கிரியைக்கு இரண்டு ஸொறி விறகு சேர்க்க வேண்டியிருந்தது. பெரும் நெருப்புக் குவியல் இடைவிடாது இருவு முழுதும் ஏரிந்து ராஜ்யானையின் சர்ரத்தை சாம்பலாக்கியது.

எனையவை உணர்ந்து கொள்ளாத வகையில் அவற்றைத் தவிர்த்துவிட்டு தனியே சென்ற ராஜ்யானை தொடர்பாக எந்தத் துப்பும் இதுவரை கிடைக்காமை யானைக் கூட்டத்திற்கு கடும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியது. தங்களைத் தவிர்த்துவிட்டு ராஜ்யானை போக யோசித்ததேன்? பெரும்பாலும் அதனைச் சூழ்ந்திருக்கும் வழக்கத்துக்கு மத்தியில் எப்படி விட்டுவிட்டுச் சென்றது? இவ்வாறான கேள்விகள் யானைக்கூட்டத்தின் சிந்தனையில் நிச்சயம் எழுந்திருக்கும்.

மறுபக்கக் காட்டில் நள்ளிரவு கேட்ட வேதனையும் கோபமும் கலந்த பெரும் பிளிறுல் ராஜ்யானையினுடையது தான் என்பதை யானைக் கூட்டம் விளங்கிக் கொண்டது.

ஏனைய நாட்களில் தங்களை விரட்ட மனிதர்கள் வைக்கும் வெடிச்சத்தத்திற்கு மேலதிகமாக பயங்கரச் சத்தும் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. ராஜ்யானை வந்து சேர்ந்தபாடுமில்லை.

ராஜ்யானை குடியிருப்புக்கு மத்தியில் சோகம் மிகுந்த வகையில் செத்துப் போயிருக்கும் விதம் யானைகளின் மோப்பத் தேடலில் விளங்கிய போதும், அவற்றால் கற்றியிருந்த சனக் கூட்டத்திற்கு மத்தியில் அப்பக்கத்தை நெருங்க முடியவில்லை.

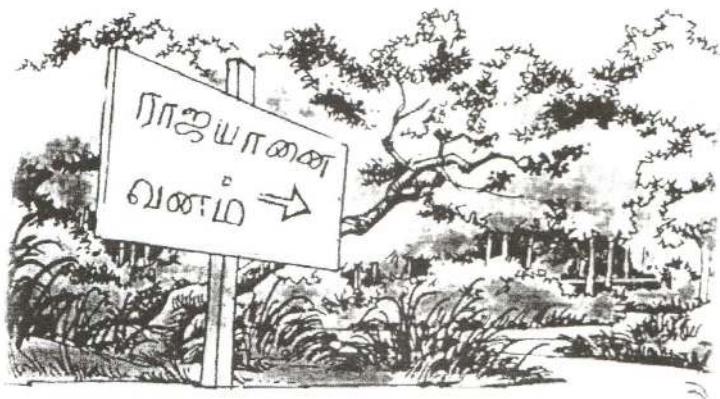
விடியும்வரை பெருவிருட்சம்போல் மேலெழுந்த பெரும் தீக்கொழுந்துக்குள் வெந்து கொண்டிருப்பது, தமது ராஜாவின் சர்வமென்பதை அவை விளங்கிக் கொள்ளவில்லை போலும். தங்களின் நிராதரவான நிலையை அறிந்த யானைக் கூட்டம் ஒன்றாகக் குழுமி நின்று பெருமுச்சவிட்டன. வேதனையில் அழுது புலம்பின.

வனத் தின் சின் ஸ் சின் ன உயிரினங்களுக்கும் ராஜ்யானையின் இழப்பு கடுமையாக விளங்கிற்று. மற்றைய

நாட்களில் இரண்டு மூன்று தடவை கேட்கும் பிளிறிலிடையே ராஜ்யானையின் பிளிறிலை வேறுபடுத்தியறியம் ஆற்றல் சிறிய விலங்குகளுக்குக் கூட இருந்தன. அந்தச் சத்தம் கேட்கும் போது ஒருநாளும் காட்டு விலங்குகள் பயப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் அந்த ராஜ்யானையால் அவற்றுக்கு கடுகுமணி அளவில் கூட இடர்பாடு ஏற்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருமானை வாழும் காட்டில் வாழ்வது அவற்றுக்கு பெருமைக்குரிய விடயமாயிற்று. இப்பொழுதெல்லாம் மரம் மட்டை கூட சோர்ந்து போய்விட்டதாக காட்டில் பேசப்படலாயிற்று.

கடந்த காலத்தில் பஞ்சத்தினாலும், மனிதர்களின் வேட்டைக்கு இலக்காவதாலும் இறந்துபோன விலங்குகளின் தொகையை நினைக்கும்போது தாங்கள் கூட அந்த தலைவிதிக்கு ஆளாகும் நாள் வெகுதாரத்தில் இல்லை என்பதை விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் விலங்குகளுக்கு இல்லாபோதும், தமது வாழ்க்கை மிகவும் இக்கட்டான நிலையிலிருப்பது அவற்றுக்கு விளங்கியிருந்தது. எதிர்காலத்தில் என்னென்ன நடக்குமோவென்று என்னியபடி வெறும் தொலைவை வெறித்தபடி நாட்கணக்கில் அப்படியே நின்றன.

கடைசி நாளன்று ராஜ்யானை ஊருக்கு வந்து முப்பது நாப்பது வீடுகளை உடைத்திருந்தது. இந்தத் தொல்லைக்கு

முடிவில்லையென்று தெரிந்து கொண்ட சிலர் அகப்பட்டதைத் தூக்கிக் கொண்டு எங்காவது வீதியோரத் திலாவது குடியமர்ந்துவிடுவோமென்று ஊரைவிட்டே இடம்பெயர்ந்தனர்.

ராஜ்யானை செய்த அட்காசங்கள் பத்திரிகைகளிலும் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளிலும் பார்த்த, சுற்றாடல் அமைச்சரும் பிரதேச அதிகாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்து பெரும் கலந்துரையாடலொன்றை நடாத்தினர். சுற்றாடல் தொடர்பாக ஆர்வமுள்ள குழலியலாலர்கள் விலங்குகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சோகமான தலைவிதியை எடுத்துக் காட்டினர்.

“மிருகங்கள் கிராமங்களுக்குள் செல்வதில்லை. மக்கள்தான் விலங்குகளின் வாழிடங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். காட்டு மரம் வெட்டுவது முடிவின்றித் தொடர்கிறது. அதனால் மிருகங்களுக்கு காட்டில் உணவு பற்றாக்குறை நிலவியது...

தண்ணீர்கூட இல்லை. அவை தண்ணீர் தேடி குடியிருப்பின் நடுவால் செல்லும் போது வாய்க்கு ருசியாய் கிட்டும் தென்னங்குருத்து, வாழைத் தண்டுகளை கைவிடுவதில்லை. உடைத்து நொருக்கிய வீடுகளை திரும்பவும் புதுப்பிக்காமல், அவர்களை வேறிடங்களில் குடியேற்ற வேண்டும். காட்டு ஜீவன்கள் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கு இதனை ஒரு சரணாலயமாக மாற்றவேண்டும்”

சூ மூலியாளரின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, யானையின் இறுதிக் கிரியையின்போது ரூபவாஹினிக்கு கருத்துத் தெரிவித்த வயதான தாத்தாவின் கதை ஞாபகம் வந்தது.

நீண்ட நேரமாகக் கலந்துரையாடிய ஆலோசனை சபை, யானைத் தாக்கத்திற்கு உள்ளான குடியிருப்பை அவ்விடத்திலிருந்து வேறிடத்துக்கு மாற்றுவதென்றும், அப்பிராந்தியம் முழுவதையும் விலங்குச் சரணாலயமாகப் பிரகணப்படுத்துவதென்றும் முடிவுக்கு வந்தது.

தனது ஆலோசனையை கலந்துரையாடல் சபை மேலாக மதித்து ஏற்றுதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து போன குழலியலாளர் தொடர்ந்து இவ்வாறு கூறினார்.

“இது இலங்கையிலுள்ள மிகப்பெரிய வனாந் தரம். பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இடம். நாங்கள் இதனை மீண்டும் மிருகங்களுக்கு கொடுப்பதென்பது மீண்டும் பாதுகாப்புக்குள்ளாகிறது என்பதாகும். மனிதர்கள் மிருகங்களின் இந்த மோதலால் இறுதியில் கொம்பன் யானையின் வாழ்க்கை இல்லாமல் போய்விட்டது. எங்களுக்கு விளங்காமல் போனாலும் கூட இந்த ராஜ்யானை சுற்றாடலுக்கு எதிரான மக்களுடன் போராடி தனது வாழ்வை அற்பனித்துள்ளது. அதனால் என்றும் அதனை நினைவு கொள்ளுமுகமாக புதிதாக வேறாக்கப்படும் இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு ‘ராஜ்யானை வனம்’ என்று பெயரிடுமாறு நான் முன்மொழிகிறேன்.”

ராஜ்யானை வனம்

தமிழில்: திக்குவல்லை கமால்

ராஜ்யானை வனம் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வே நிலைபேரான மேம்பாடாகும்.

இந்த உலகம் அனைத்து உயிரினங்களுக்குமானது. எவரது மேலாண்மைக்குமானது அல்ல. இந்த உண்மையைப் பிள்ளைப் பருவத்தில் இருந்தே வளர்த்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

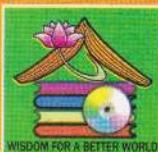
சுயநல்ததுக்குள் மூடியமனங்களைத் திறக்கும் புதிய தலைமுறையை உருவாக்கும் இந்தக்காலக் கடமையில் சுற்றுச் சூழல்சார் சிறுவர் இலக்கியங்கள் பெரும் பங்குவகிக்கவல்லன.

தமிழில் இத்தகு இலக்கியங்கள் அருந்தலாகவே உள்ளன. இந்நிலையில் சிட்டி மாகஸ் டயஸ் அவர்களின் ராஜ்யானை வனத்தை தமிழுக்காக்கும் திக்குவல்லை கமால் அவர்களின் பணி பெறுமதியானது.

பிள்ளை மனங்களில் சுற்றுச் சூழல்சார் நீதிக்கான ஆர்வத்தையும், அறிவு விழிப்பினையும் ஏற்படுத்தும் சிட்டி மாகஸ் டயஸ் அவர்களின் ஆக்கத்திறன் அழகானது. அதனை இலகு மொழிநடையில் உயிர்ப்புக் குன்றாமல் தரும் திக்குவல்லை கமாலின் படைப்பாற்றல் உயர்வானது.

பண்பாட்டிடைத் தொடர்பாடல் பற்றிய தெளிந்த ஞானத்துடன் இயங்கும், தோதென்ன அமைப்பின் பணிகள் போற்றுதற்கு உரியன.

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் கலாநிதி என்.சண்முகவிங்கன்
முன்னாள் துணைவேந்தர்
தலைவர், சமூகவியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

THOTHANNA PUBLISHING HOUSE

Uswewa Road, Anamaduwa, Sri Lanka.

Telephone: 032-2263446

E-mail: thothanna@yahoo.com

ISBN 978 - 955 - 1848 - 75 - 0

978 - 955 - 1848 - 75

LKR 175/-